

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

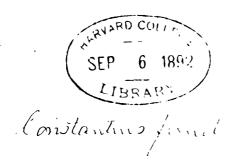
Harbard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND.

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard
University for "the purchase of Greek and Latin
books (the ancient classics) or of Arabic
books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or
Arabic books." (Will,
dated 1880.)

Received 6 Sept. 1892.

Passi sunt, ut poster ille ardor consultation praesunt, quod illis placeat, dean, et si quid inerit statias ago quam strenui pasculo, et plenissimum strenui laboris Passi Sunt, ut posteat, ueque magistri, qui seminario praesunt, sub exemplo sublevarunt, qui bus viris, qui seminario praesunt, gratias ago quam doc opleculo acitur. neana macistri, ani seminario praesunt, fructum percepisse mini ridebor.

busque inter haec ceteraque caratura sit statuendum, exponam; tum
est, quo tempositis inclaruerut; absolutis iam pauca addan quando que
sit statuendum, quando que cantara sit statuendum, quo discrimen
justimum pore scoliorum; absolutis iam pauca addan cantata qui
profitus profitus de sit, quando que eorum usus
scoliorum porestis inclaruerut; quando que eorum usus
scoliorum profitus sit, quando que eorum usus
scoliorum profitus sit, quando que eorum usus

Maticis Veteribus, Qui Originem vixorunt, non satis Derspectas fuisse ex commentariis. Scoliorum Poesis

vatarihus, qui quidem ac naturam iam ipsis gram.

Anonati tem. Poribus Veteribus, qui quiden Caesaris Octaviani Augusti temanos de ea re conscripserunt, intellegitur. ad nostram antiden Poribus

quos de ea re conscripserunt, nou saus perspectas fuisse ex commentariis, nervenit notitia, quos de ea re conscripserunt, intellegitur. ad nostram quidem rorm anctores fuerunt Tyrannio et Didvmns Chalcanterus, de norum Paucorum eius mou commentariorum pervenit notitia, aroinanid et midi continit. iam prononam. Ac Transonen quidem contigue, lam proponam.

A. Snida & P. Araliarem libellum de scolies Ac Trannonen unuen pecularen libellum de scoms ronerian rina fato latov ν περί του σκολιου μέτρου, δ πομυημα έγοαψε ι υ
απο ποπο τοποί μέτρου δ προετάθη αὐτο ὑπό Γαΐου

αν internalatione Marci S, quae voroniou (usteou, o reostavy auto vro 1 aiou o restanhania Ran viatelpolatione Marci S, quae Verou legimus ex interpolatione marci orannatione illa real ron oxolioù or seed to an allow productions than the state of the seed to a contract of the seed to a contra oh rom oi Knidaa kehän scripsisse a Suida per
otatnandna tibi ob rem, si Suidae veraov scripsisse a suida perilla nan tam da premes, statuendum tibi
naesi in in libro illo verna premes, statuenaum una de scoliorum poesi in scoliorum tavisse, quam in diversa singulorum poesi and arninanda circumqua in re explicanda singulorum sconora divanciaciania quae circumicta fnissa haan amonstraicta fuisse haec carnina postea demonstrase erat, atque eius postea aemono.

ci. onalis arat n. modi disquisitio quam
antem ci, qualis erat Tyraunio; parum autem

M. Schmidt, commentationic de Didymi symposiacis. Schweidnitz 1853) n. 380 a Didymo Schmidt, commontationis de Didymo Chalcentero IV. Dart. II. A TOKO TON And the Brain ations, qui Augusti floruit Benipait Didymus Chal-M. Schmidt, commentationis de Didymo Chalcentero IV. part. II.

suspicatur au. Chalcentero symposiacis. Schweidnitz 1853) p. 380 c. maxootaxii esse Didymum. Heraclidis suspicatur au. gram. Chalcontero
ctorem auna
pariter atque

Musicum nobilissimum. Neronis atque
aequa. Ctorem maticum ovarootokov esse Didymum, Heraclidis filium, Meronis alem Chalcenterum de scoliorum, Neronis alequaveriloquio maticum
lem, Didymum atque
in libro attem thusicum nobilissimum, Neronis acquar
rotytob vel secoliorum veriloquio
anotytob lem, Didymum
egisse in libro autem Chalcenterum
ommosito, qui passim commenoratur aeol scoliorum veriloquio
in Etym. Mach. s. v. composito, libro

romandial, liuvos. quam ob rom Etymologici locum sic amandandum composito, qui rassuu commemoratur in Etym. Magn. s. v. sidvuog onou diavoonong sie emendandum προσφορίαι, είμνος. quam ου lem Eignologici locum sic emendandum

και Ερφοριανός έν γ συμποσιακών Η arodianum

Η arodianum enim grammaticum Putoolis ovurtoolog év l'ovurtoologies et adit Stephanus est ea res ac certe enim grammaticum ruteous ovariogios scripsisse tradit stephanus eandem rem et in sevanosiacia et Sylantius & v. Aixaiaqteia. sea admodum dubia est ea res ac certe

'ihro xeo) xointon — quamquam dubitari notest in symposiacis et

'in libro Chius agemus, st Indymum eandem rem et in symposiacis et in forming nonsorioto de scoliorum verilonnio finsing egerit ibro reol rountou — quamquam dubitari potest, num in libro si symnosiaca a Didymo Chalctavisse statuenus, quam si symposiaca a Didymo chal-Aliena et locum Etymologici corruptum esse sine ulla non istimabimus, coterum schnidt sibi ipse constitisse non aga autem ippe qui p. 371 hanc proferat sententiam, p. 382 autem resour librum resources ctandi studio eo usque feratur, ut vel librum reot in etiam de scoliorum esse contenaat.

Anza Mamairae da Vanadámia dae Conscripsisse

Inscriptions auze (Mémoires de l'académie des Inscriptions

Athensei loss (VV 20,14) ad eam rem Sed nulla nanta av Ling ad eam rem Sed nullo pacto ex his Athenaei verbis: és vorioscos finit de la Nauze, licet colligere: immo st Artemonem eam rem in libro regi

tetigisse.

Dura sane utimur condicione, quod nec Tyrannionis nec Didymi commentarii ad nostram pervenerunt memoriam. sed forte fortuna accidit, quod Athenaeus Deipnosophistarum libro ultimo ³) anthologiam eius modi carminum inseruit, scolia dico sex et viginti, qui numerus, quamvis sit satis exiguus, si comparamus ea, quae Eustathius tradidit de scoliorum ingenti copia (1574, 14: μυρία δὲ τοιαῦτα (σκολιὰ) περιφέρονται), tamen nobis maximi est pretii, cum ad huius poesis melicae generis vim ac naturam cognoscendam hoc ex fonte aut plurima hauriamus oporteat aut fere omnia.

Hic illic etiam apud alios scriptores veteres, grammaticos, scholiastas, lexicographos scoliorum mentio fit atque in primis de nominis veriloquio exstant sententiae veterum, quorum nomina, cum de scoliorum nominis significatione agemus, recensebimus atque auctoritatem et fidem accuratius examinabimus.

Ab illo igitur Athenaei loco profecti recentiore aetate iam dudum viri docti in scoliorum poesim inquisiverunt ita, ut praecipue artem criticam in scoliis ab Athenaeo servatis exercerent ac metra in singulis restituere conarentur carminibus. inter quos primus nominandus est Paulus Leopardus, qui in 'Emendationum libr. XII. cap. 8' (insunt in Gruteri Thesauri Critici III. p. 244 sqq.) 'scoliorum et carminum convivalium quorundam emendationem' dedit. post eum de eodem argumento scripserunt Hadrianus Junius in 'Animadversionum libro III. cap. 7' (cf. Grut. Thes. Crit. IV. p. 387 sqq.), Schottus et Nunnesius ad Procli chrestomath. p. 10, de la Nauze, Mémoires sur les chansons de l'ancienne Grèce, cf. Mémoires de l'académie des Inscript. et Belles-Lettres vol. IX. (a. 1736) p. 320-347, quam disputationem ab Eberto in linguam Germanicam conversam invenies adiectam operibus Friderici de Hagedorn (Hamb. 1764 vol. III. et ed. a. 1773 vol. V. p. 1-83), Burette 'Ad Plutarchi

³⁾ cf. Athen. XV 694 C-696 B.

Quae dissertationes onnes erioni annt oretii longeque supe 2. 48 p. 367 sqq.) panca onaedam scolia critice tractavit. 1788 n. 20 5.7 d. Golding, 1786 p. 54 62 To or it good tol XX b. 311 gdd. tur eo libro, quen seriationes onnes exigui sunt pretii longeque superanconviralia Graecorum metris suis restituta et anitur eo ubro, quem scripsit Carol. Day. Ingen solviralia Graecorum metris suis restituta et anc. genere madversionibus illustrata draecorum metris suis restituta et anienim ille instructus doctrina Carminis' Jonae illustrata praemissa disquisitione de hoc genere doctrina studuit, primus Jouae 1798 and ille instructus doctrina eandem rem iterum tractare, Primus quiaquia
nisi profecto ausus settu dignum esse videbatur enucleare studuit,
atque esse post enu eandem rem iterum tractare,
falso esse explicata nec profecto ausus essem post eum eandem rem iterum tractare, inde ab illo in omnibus circumferri historiae litterarum Aisi complura atque ea stavissima ab Ilgenio falso esse explicata ona re factum est. ut ea. Graecarum ad uto un omnibus circumferri distoriae litterarum auctoritatem, ut. ea, Graecarum
quae statuerat Ilgen, intellerissem,
nisi finditus quaestionem redintegraveris, obloquendo vix cuiquam

oti cuiquam nisi funditus ulgen, tantan assequerentur finditus quaestionem redintegraveris, obloquendo vix cuiquam Te no. 1.) b. 291 g Eodem
Tolog: Graec. Vol. VI (Animadvers. Vol. II. n. II) n. 401 sag. et paulo All (Animadvers. Vol. VI (Animadvers. Vol. I. p. I.) p. 291 sqq.

in Animadvers. ad Athenaoi Au (aumauvers.

Pannes Schweish.

Phistag vol. VIII. n. 241—287 senlia ah Athenaeo servata Thistas vol. VIII. p. 241—10 Animadvers. ad Athenaec servata

of adnotestionihing and soil illnotes are around Athenaec servata It adnotationibits que suis illustraverunt. deinde de scoliis voltar dia Voltar 's popularibus egerunt: Carolus Zell, 'Ueber die volksin libra ani incorincit 'Variancahriftan' Friburg. Sens Ham English Friburg. 3 sqq., Hern. Koestepst Ferienschritten krivuis.

70 saa. quo un', dissert. A vester De cautileus popularious serintario (Nammantationia de scoliis is einsden scriptoris Commentationis de scolies

18 einsden scriptoris Commentationis de scolies rogr. Flensburg. 1846, quo in primis de scoius de scolios cadem. Londini Gallandini Gallandini Ilgenii Cadem. Londini Gothorum. 1827, qui Ilgenii avit, Jan. Guil. Grim Prolusio scholastica

versibus reddidit adnotationesque, quae maximam partem interpretationi inserviunt, adiecit. — De carminibus convivalibus in universum egit Aug. Ferd. Ribbeck 'Ueber die Tafelgesänge der Griechen' in hoc libro 'Mittheilungen aus Aug. Ferd. R.'s — schriftlichem Nachlasse, herausgeg. von Friedr. Ribbeck und Friedr. Zelle' Berol. 1848 p. 160—1704). iam, ut temporum sequar ordinem, nomino Hartungium, qui de scoliis egit in operis, cui inscripsit 'Die griechischen Lyriker' vol. IV. Lips. 1856 p. 226—240, cum iam anno 1846 in 'Diario litterarum antiquarum' p. 564 sq. suas de hoc carminum genere sententias breviter explicasset, atque ultimo loco eum, qui novissime egit de eadem re, Fr. Runckium, libello 'De scoliorum origine et usu', dissertat. Rostoch., in lucem edito Berolini 1876, quamquam vereor, ut ulla ex hac dissertatiuncula, quae XVI continetur paginis, redundet utilitas (cf. Hiller in Bursiani Annal. vol. XIX. p. 134 sq.).

Iam si, ne quid omisisse videamur, addiderimus ea, quae Baehr in Paulyi Encyclopaediae vol. VI. p. 871 sq., Bode 'Geschichte der hellen. Dichtkunst' vol. II. p. 2. p. 455—467, Ulrici 'Geschichte der hellen. Dichtkunst' vol. II. p. 376—386 de scoliis exposuerunt, et quae in Bernhardyi, Muelleri, Murei aliorumque compendiis historiae litterarum Graecarum leguntur, vix nobis verendum erit, ne silentio praetermiserimus, quod vel alicuius momenti sit in hac quaestione explicanda.

Scoliorum, quae nobis servata sunt, textum praebent praeter Ilgenium, Jacobsium, Grimium ii, qui poetas lyricos edendos curaverunt, Brunck, Schneidewin, Bergk, Hartung.

⁴⁾ Scriptoris nomen librique genuinum titulum Otto Ribbeck, ill. prof. Lips., litteris datis mecum communicavit simulque addidit ex eo libro utpote ad popularem vulgaremque sensum accommodato nihil ad hanc quaestionem expediendam peti posse. Nicolai Hist. litt. Graec. I 112, qui huius libelli mentionem fecit, et nomen et titulum falso attulit.

antiphonian

neriti, satis trita

dorum diapason, et gravioris et acutioris; State Production or food of the antis musicae sunt Proposed in the se respondentes consonarent; Athen. My 635 B: the Marade of gravioris et acutioris:

Athen of the control of t Periti, satis tila distributionis di quod alios seriptores duriopdorpor oud to dio version due sal did ragion to surface out allow serioptores autem etiam diapason te kal kadon id quod apud diapason idque diapason idque diapason idque diapason idque diapason idque diapason idque diapason nominature, la Terpander autem ad barbitum etiam distrormotor vel distribution diapason idque gravius adhibutisse videtur ad barbitum etuen atthenaeus lecte Interest p. 635 D: roy Téoravoov ávríodory fabricandum
intellexit, cum secunana padarum, cuing rerba Athenaeus recte
zon zon diceret p. 635 D: zon Tégrandon évrlopdoppor
ananduam Athen intelletit, cum alcolor, p. 635 D: roang sihi idage oblocutus est eo, quod ante (n. 635 B) waludu Haons sibi ipso Avoois that to be sibility and allow the magadiden following and the sibility of the sibility Haous sibi ipso oblocutus est eo, quod ante (p. 635 B) waludu est duas in voca de torio de to ad barbitum recte ad magadiden vel pectiden, hoc autem loco auter Ad barbitum settulit.

Solved antiphoniam dispasson praebens. Altera consonans adverso Sive altiphoniam signincationes, on onibus ea, quam praebens, altera consonans attulimus, suo espondens'. ex quibus ea, quam praebens'.

none of Athenaeus. none of quidem convilio nt pindari. re usus est quidus ea, quam posteriore loco attulimus, suo interpretaretur, sed ut eum accuratius ex. To usus est Athenaeus, non est Athenaeus, non est of verbum interpretaretur, quidem consilio, ut Pindari onii fortaea ina accuratius ex-Tet. ac sive verbum interpretateur, sed ut eum adhihnarat. nlaniora anta neniora hahnit. sive eodem illam adhibuota tuuatt, uu turtasse lose utroque seusu Marta hang arnlinationam protulit, Usus fiaemento suo Marte dance oculos nabult, sive ecueux antam arnicatore correctionem protulit, ranander ad acu tetigit. suo marte danc explicationem protuiti, ali nutandus. abricandum diapason gravius adhibuisse sit putandus. LOTOLD GATIOTECTE SOL DESTRICT OF STANDER OF STANDS OF S The Don's tolywood, divilorwood to Driver riperidos oryzopola. enis Poetae tragici versus commemoratur:

nonio supro allato, qui sentem chordarum nanm nerantiquum e) GOI & THE ENCOUR CIE COLOUR CARLES GOIGHTON CONTRACTOR GOIGHTON CONTRACTOR GOIGHTON CONTRACTOR GOIGHTON GOIGHTO AND SOLEDIN ELS RIPLY PARTERIES Médola Executo de Tono de En xente de de la constant de constant d ON LANDON SOME THE CALLES NACON TON HE CALL monio supro statuamus impedimur diserto Aristotelis testialisque causis quas enumeratas invenies apud Monio supro allato

esse tradit, allato qui septem chordarum usum perantiquum en de musica Volkmannum in connentario quas enumeratas invenies apud a Lydis, ut apparet e pindari P. 78 sqq. u commentario ad Plutarchi libellum de ceterum recepisse, ut apparet e Pindari non est anod miremur; P. 78

Verbis, citharam respandrum a Lydis, ut apparet e Pindari

Asianas, in primis Lydos artes musicas prius quam Terbis, citharan excultioren recepisse, non est quod miremur; quan Graecos excolnisse notum est 10) At Boeckh ad fragmentum Pindari, de quo agimus, haec At Boecks au tragmentum Pindari, de quo agimus, haec arrespandro ex-S. cf. etiam Enclid. introd. harm. p. 19 Meib., Clem. Alex. Strom. P. 685 C Sylb. 9 Etiam Nicomachus II p. 29 ian Mercurium Iyram septemchorden in Mercurium in Mercurium isso tradit respecto sine dubio eo versu, qui est hymni esptemehorden quibus adde quae Athen. XIV 635 F dicit: Etopoque isse tradit respecto sine audio o reserving primus, quibus adde co reserving social rolling adde co reserving social rolling adde co reserving social rolling adde adde and social rolling adde at the rolling social rolling adde at the rolling social rolling adde at the rolling social rolling added at the rolling social rolling social rolling social rolling and rolling social roll εξος Τοθμίου αμίους αμίους ασας ανας εξιας την εξος δογάνουν διοίτε: Εδοροφίουν μόνου Pace. Tachtachacov d'antav elvai tip zoñou.

Ann hadnroi) dia to estat tip zoñou.

Anta to zoñobaci toù estl i zidaca Knatovos

Antavosos κου μαθητού) διά το κετιηση σ΄ Ασιάς (εςί).

κατοιχούντας. εςθοί. Αροίλου τούς Αεσβίους αὐτή κιθάσα Κηπίωνος Ασίας δε ενταύθα την Actor of the property of the p ośrowycas. schol. Apollon. II 777: Aolaw de kwrażda two schoed wal i zudalawa two wal i zudalawa de Jan, de ovro yaq 7 Avola Avoregov szeleiro. Sio zai ż zidaga Asiaticis inventa est. vide Etym. Magn. s. v. Asiaticis

location modo commemoratum respici. habet, si Phytologue Etym, Magu. s. v. Accerts. docacos obros. Accertan respici. θάρας ούτος 'Aptoropάτης είπε παρφοδών το εξ Ερε
νωνείτωι εξωπαι δέ, δτι έν Todos votos Apotopánys elte tagodov to és thoeadmodum verisimila act assem idan anod exstat admodum verisimile est etiam ideo, Ab Asianus entra Aros. erstat quam videntur. a Vox caldaica KITHAROS, quan

ponitur, quid novatum sit in arte musica a veteribus poetis, e scriptoris nescio cuius libro sunt deprompta (l. c. p. 25). quibus perpensis iam non video, cur diffidamus verbis supra allatis, quibus confirmatur Pindarum Terpandrum scoliorum inventorem dixisse, praesertim cum loci Pindarici exstet fragmentum, in quo de scoliorum inventione agi quamquam pro certo affirmare non licet, tamen facili coniectura assequaris.

Sed si locum Plutarchi accuratius inspexerimus, videbimus, cum omnia Terpandri inventa ad musicam pertineant, ut neta Dorica, totus tonus myxolydius, modus orthiae cantilenae, trochaeus semantus, etiam scoliorum inventionem nihil aliud significare, quam Terpandrum carmina convivalia ad modulos legibus musicis astrictos atque ad barbiti sonum cantare docuisse, cum antea carminum popularium instar cantarentur assa ut ita dicam voce nullo instrumento accinente.

Haec si mente tenemus, apparet Ilgenium perperam Plutarchi verba interpretatum esse, cum p. CXLVII haec diceret: 'σκολιὰ μέλη, quae Pindarus intellegit, sunt nihil aliud, quam cantus lyrici, et celebrat Thebanus vates Terpandrum tamquam inventorem μελοποιίας lyricae' (cf. etiam p. LXXVII). sed id non vitio vertendum est Ilgenio, si reputamus Pindari locum ei fuisse incognitum. quem si novisset, certe non de melopoeia lyrica in universum, sed de carminibus convivalibus agi intellexisset.

Satis notum autem esse puto, quid sibi velint veteres hunc illumve poetam poesis quoddam genus invenisse referentes. etenim qui huic poesis generi rudi antea ac minus exculto maiora attulit incrementa primusque id vel ad artis praecepta revocavit vel ab aliis gentibus acceptum in patriam introduxit, ad eum deferre solebant veteres eiusdem rei inventionem. atque ita fieri potuit, ut Terpander scolia invenisse perhiberetur a veteribus, quamquam omni dubio est maius tales breves cantilenas convivales in ore hominum fuisse versatas iam longe ante Terpandrum, sed artificiosiore compositione musica carminum popularium instar prorsus caruisse. nam carminibus etiam in conviviis iam antiquissimis temporibus usos esse Graecos ut facile suspiceris in gente

cum ita sint, apparet nos nihil lucrari ex hoc loco, quo scoliorum similes loci posita sint, abbatet nos nihii lnerari ex hoc loco, quo scoliorun The state of the s Bunt afferi complutes, velut Pind. Ol. 1 22: Apollon. Rhod. Argon. 1 457 sqq: Magely of the perfect Quibus locis inspectis quis quaeso putabit agi de scoliorum poesi p

Allowanie oditione p. 1460 s. b. et C. Kell, qui in quinta lexici Passoviani p. LLXXIV. at Ilgen, quem landschriften landat Keil Thesauto s. v. ordhov et C. Keil qui in quinta lexici Passoviani
v. base dixit: 'Die gemeine Betonung ist Thasauto 8. 7. oxidion et C. Reil. ani in quinta lexici Passoviani Sententian suan confirmandam, prorsus contrarium statuit ad sententiam sean p. LXXIV, at Ilgen, quem laudat Keil hae argutiae sunt seriorum p. LXXV his sum confirmandam rammaticorum; veteribus scriptoribus illud discrimen ignotum grammaticorum; veteribs: Sed hae argutiae sunt seriorum aaening etiam Stammaticorum;
fuit'. Qua de re is rectissime indicavit; nam cum saepius etiam
adiectivi formam, dicatur oxollor petassine indicavit; nam cum saepius etiam otende etiam possit afferri dicatur oxolov
sive additur welos sive apparet
oronnentum, quod Pollui, Hesychius, Proclus, Suidas afferri
aliique argumentum, médog sive omittitur deinde id etiam possit afferri deinde nihil omnino adnotaverunt, grammatici quoq toulus, Hesychius, Proclus, Sidas aliique

nam ob rem nescio, cur Eustathii testimonium nadnotaverunt,
faciamus, grammatici de accentus auscrimine resterorum grammaticorum silentium. aui certe, cum omnes The standard of the standard o Adjectivo grammanosing silentium, qui certe, cum omnes discrimen adnotavissent, si omnino tale quid iis accentus discrimen adnotavissent, si omnino tale quid iis pindari, Aristod accentus auscrimen aunotavissent, si omnino tale quid us aliorum narviranitar nerseverare in Platonis, Plutarchi aliorum pervicaciter perseverare in sive i accontu, qui, sive divium pervicaciter perseverare in sive gitur expositis iam ad locos veterum, quibus de huius trantandae annadamus. ac gine accurating and an locos veterum, quibus de nuius nomine sen-A ristotalic discoinnila (as coliorum nomine senbo, Aristotelis discipulo de scottorum and snidam o (cf. Cicer. de legg. III 6) Verba apud Suidam s. V. oxoliov elege. III o. exstant haec: Tola your og her Aixalagros ev to reol hovor star on sext on reservor on sext on and on verba The did the top overatatave, as even to a top overatatave, as even verba Tico & V. Grolion Grolion. Gagent verbis old The Taken

70 M

valet de scholiis ad Aristophanis Ran. v. 1302 et Vesp. v. 1239, quamquam totus locus ibi a Musuro interpolatus esse videtur, cf. Dübneri edit. scholiorum p. 460 et 535. paululum immutata autem praebet haec verba scholiasta ad Luciani pro lapsu inter salutandum c. 6: σκολιόν, ή παροίνιος φδή, ως και Δικαίαρχος έν τῷ περί μουσικής · δύο (δὲ?) γένη ἦν ἀδῶν...; quae sequuntur cum Suida ceterisque consentiunt. ac Dicaearchi liber utrum inscriptus fuerit περί μουσικών ἀγώνων, quod Suidas aliique affirmant, an περὶ μουσικής, quod scholiastae Lucianei nititur testimonio, ut inquiramus, non huius loci esse videtur, quam ob rem eos, qui accuratius de ea re edoceri volunt, ad Naekii de Dicaearchi scriptis disputationem Musei Rhenani vol. I (1833) p. 40 sqq. insertam relegasse sufficiet. maioris autem momenti est, quod Luciani scholiasta duo, Suidas tria horum carminum genera fuisse dicit. quod si verba, qualia codicibus traduntur, respicimus, de duobus tantum carminum convivalium generibus agi videtur. sed quominus id pro vero accipiamus, Artemonis obstat testimonium apud Athen. XV 694 A; ubi autem de duobus carminum convivalium generibus sermo est, veluti apud Plutarchum Quaest. sympos. I 1, 5, de quo loco postea accuratius disseramus oportet, res ita est comparata, ut ea carmina aut ab omnibus simul aut a singulis deinceps cantata esse referatur. eo vero, de quo agimus, loco carmina illa in conviviis aut a singulis deinceps, aut a singulis nullo certo ordine servato cantata esse legimus, id quod nec per se veri simile est, quoniam hymni vel paeanes ab omnibus convivis simul cantati a conviviis numquam poterant abesse, nec Dicaearchi hanc sententiam fuisse vel inde elucet. quod omnibus locis legitur τρία γένη excepto Luciani scholiasta, qui sine dubio verba corrupta esse intellexit et locum suo Marte correcturus perperam scripsit ôvo. itaque rem acu tetigisse videtur Fridericus Ast, qui in libro, cui inscripsit 'Grundriss der Philologie' p. 105 hunc locum ita constituit: ὅτι τρία γένη ἢν ἀδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον, τὸ δὲ καθ' ἕνα έξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ των συνετωτάτων κτέ. (cf. etiam Dobraei Adversaria ed. Wagner

atque acquiescendum in Astii emendatione, quam Koesterum acquiescendum in Asiii emendatione. anam Koastarum Since éérie até, sed tot verba supplearing nonago non cat fugisse vel maxime miror in Genuinis verbis sie restitutis iam Dicaearchi examinemus scoliis nomen datum acca accancili Genuinis Verus sur legatutis lam Dicaearchi examinemas peritissimus quisque canarat eatari enterni ordine. nam putabat is ioning secoling nomen datum esse ex canenda didicissent, praeterirentur. seriem canendi inetam ordine. nam cum permonuns quisque caneret, ceteri autem, seriem canendi iustan, aronhantara dara. qui canere non didicisseur, praecerrentur, seriem canendi iustam, indeque i. e. propter ordinam ordinam ordinam ordinam ordinam ordinam ordinam ex qua ulter exciperer canenno alterna inta accubantem, derectam esse et turbatam, indeque i. e. propter ordinem obliquem, derecanendi esset peritus, cantam arainarat ordinem, derearainarat ordinem obliquum, quo iam, qui canendi esset peritus, cantum esciperet, scoliis Sed hane sententiam non omnibus Dicaearchi aetatis gramprobatam esse confirmatur eo, quod Aristovenus, Dicaequalis et condiscipulus (cf. Cicer. Tuscul. I 18, 41 et Att. XIII 32, 2), et Phyllis quidam musicus 13, 41 et northilamnt antiam northilamnt in protesses Scoliorum nomine sententiam protulerunt, quae iisdem s Dicaearchi verba leguntur, commemoratur his verbis: kees in anecdot, Graec, Norimb. 1798 p. 30 confecit: to ισος τη απουπούν τι του του. Του του. 1198 p. 30 connect: το δε όπο πάντου μέν, οὐ δ, όμοῦ, ἀλλά καθν Platonis Aristophanisque scholia habent Dvilles, scholia ins Dilas, Athen. I 21 F. Dilies of Stilles moverage.

In Deliani collanta const. March 1200 moverage.

In the state of Stilles moverage.

In the state of Stilles moverage. ici Dellaci atucu. 1 21 F. Willis o Antios movuenos.

scrinția aina haan tradit A Muellero, fragm. histor.

viv aa p. bistor. scriptis eius baec tradit Athen XIV 636 B: DAME Teoi hovotais, XIV 634 D. Surépoare ... Reoi nalmanit Athen. XIV 636 D. Revans gen scribere malnerit doings (l. c. LXXXVIII)

am etiam Snidaa laaa (l. c. LXXXVIII) quor; nam etiam Snidae loco, quem ille attulit. andi ratio: Dullis outure 1000, quem the auture of the out litters 1 comments of the out. Xat Dúllis hning 10ci um est littera l geminata, quamquam huius loci cum verba zoi dvilage o novotzoe desint in

Loacu woo etlam Dicaearchi verba Plutarchus male inzat re ozolte oo oo vévoc doué-Eoden modo etian Dicacarchi raria Proferret. Eodem nodo etiam picaearchi verba Plutarchus male ineach nodo etseriosimus, hac name nlie commonter sententia mirum quantum diffean ah Aristavani cantantia animan est, ut explinaolarica vistata explicationem sententiae verna a scholiasta Platonis sersententia prolata: paulo ante ea quae nodo esseripsimus nace ridor vivos goué. Sententia Piva.

Tov tivat repoint tot zel te ozolik gagu od vévos kauk
na dzol zolvás kraves nig goví ratorov nev ídov ód no

ratoricorte. Este solvás

devitegov d' του είναι πεποιημένου όσωφος, άλλ' ότι πρώτου μέν ήδου ώδην αισακόνου αίσακου. οἶναι διὰ του θεού κοινος απαντες μιά φωνή παιανίζοντες, δεύτεοον δ΄ κάδιουν, έπὶ δὲ τούτω λύσας πεσιωρουτο άδειν του δεξάμενου, εκάλουν, ήν αίσακου, οίμαι διὰ κομοξόμενος. κένης ο μέν πεπαιδευμένου, επάλουν, επί δε τούτω λύους περιφεροονομάσθη το μή κοινον,

το κάνος ο μέν περιφεροονομάσθη το μή κοινον του δ΄ όμου πεπαιυευμένος ελέμβανε καὶ ήδεν άθμος όμενος,
Ταιαιολίου σχολίου όνομάσθη το μή κοινόν
Ιαίαιολισ ομολίου αὐτοῦ ἀμούσων ου ποοσιεμένον σκολόν ὁνομάσθη τὸ μὴ κοινὸν quemque quod Dicaearchus πεποιπαιένων criτου μηθέ δάθιου.

tatuit, cum dicat Peritissimum igitur idem quod Dicaearchus scolia cecinisse sed verbis iz ἀσαφῶς et ο μετιμηθημημη quenque cf. πεποιημένων zaξιν aut delberam intellectis aut adeo aearchi dici vir rerecoevuévos) scolia cecinisse, sed verbis obliquum cantus et lvrae cirenitum, adeo acarchi
actis non ray rase un perperan
intellectis aut adeo
actis non propter obliquum cantus et lyrae circuitum, adeo
appellata esse r difficultatem talia pangondi carnina scolia appellata esse eandem viam it, ceterum utrum vaus vuut carmina scolla appellata esse in argumenistoxenus utrum vasu au vousutto primo eangem viana discesserit. nihil ad hung locum per-Solvenda et Divaearcuus ingressus, postea in argumennnta diindicari notarit, nihil ad hunc locum perintercedat puto dijudicari poterit; uiuli aq nunc locum pernicatari pina poterit; uiuli aq nunc locum percantantias similiputo ununcan potenti; mini certe, quae interceuat similitamur ad graviorem testem, Artemonem Casantomatatio tomatatio vivit 15) Casancuius istarchi et Cratetis temporibus vixit 15). Cuius Smenta collecta leguntur apud Muellerum frag. histor. ita et seriptis Artemonis baec dicit: 'Aristarchi et
suppar fuit: scrinsit real Aristarchi et
scrinsit real suppar fuit: Scrinsit suppar fuit: Artemonis haec dicit: Aristarcm en συναγογῆς βιβλίου (cf. e ppar uni:

gi βιβλίων scripsit

celis (Dem. de elan ad elundem referenda est

in Draef. telis (Dem. Zenosos. ad eundem referenda esta fit. proba-Arist, P. 1 eloc. \$ 223, cf. Walz in practante Andronicam hoc si recte fit, probatamoribus ante Andronicum, qui Sullanis temporibus

min.

esse reputamus. quod si Cludium (l. c. I p. 56) secutus voculam el deleveris, eadem restabit difficultas, ut alia, quae possint proferri contra hanc emendandi rationem, reticeam. bene autem huius loci sensum perspexit Casaubonus, cum haec coniceret: 2022 καθ' ὄντινα οὖν τόπον τύχοιεν ὄντες. propius adeo ad litterarum, quae traditae sunt, similitudinem accessit Schweighaeuser: και κατά τόπου δυτινα οὖυ τύχοιεν δυτες. at sine dubio legendum est: και κατά τόπον ὅντιν' άει τύχοιεν ὅντες, nam una syllaba ον, quae post τόπον facillime intercidere potuit, addita genuina restituta est lectio, quae plane respondet enuntiato sequenti: ὅπου ἔτυχεν είναι. hanc igitur coniecturam proposuit Runck l. c. p. 6, qui sine causa necessaria etiam ovres in exovreg mutavit. cetera autem Athenaei verba non habent, quae offendant, quare nimius in coniciendo fuit Runck, qui pro γενόμενον scripsit γένος ἀδόμενον et verba ἀλλ' ὅπου ἔτυχεν εἶναι e glossemate nata esse censuit. nam post μ θ' ἄμα μηθ' έξης necessario desiderantur verba άλλ' ὅπου ἔτυχεν εἶναι, quippe quibus demum explicetur scoliorum nomen.

Quid igitur Artemonem de scoliorum nomine tradidisse comperimus? tria is carminum convivalium genera fuisse contendit; alia enim ab universis convivis, alia a singulis ex ordine, alia a peritioribus tantummodo nullo certo ordine servato cantata esse. atque tertii generis carmina scolia appellata esse, cum neque simul ab omnibus, neque deinceps a singulis, sed confuso ordine atque interrupta canentium serie ab uno alterove efferrentur. itaque iam primo patet aspectu Artemonem idem statuisse ac Dicaearchum, sed quo clarior fiat ea res, utriusque scriptoris verba apponam:

Dicaearchus ὅτι το α γένη ἦν ຜູ້δων τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον,

τὸ δὲ καθ' ἕνα έξῆς,

Αrtemo
τριῶν γενῶν ὅντων
ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἦν, δ δἢ πάντας ἄδειν νόμος ἦν,
τὸ δὲ δεύτερον, δ δἢ πάντες μὲν ἦδον, οὐ μὴν ἀλλά γε κατά τινα
περίοδον ἐξ ὑποδοχῆς,

Specie suspiceris, sine dubio loutem fuisse utrique sunt communia et Orioni et Proclo. at Didymum 8 chrestonathiae libris fonten fnisse non sine maxima veri liquan multis, sed etiam proclo Liveio in duobus priode dieje Kahmide 1 p. 390). Porto si recte Joan Process Procli magister Specie suspiceris, sine dubio iure contendemus e Didymo fluxisse, and men esse de scoliorum eanden utique sunt quam Proclommunia et Orioni et Proclo.

mine sententiam aegte mini persuadeo:

man set scoliorum

absurdam eanden
nomine quan Ptoclum et Orionem amplexum esse de scoliorum infitias ibit. egisse antem de scoliorum escoliorum nominis origine Didymum ex Etym. egisse antem de scoliorum rón guacosia. nominis origine indymum ex Etym Magn. s. v. scinus, ubi fortasse attulit, sed non addresse over original illud no. Mos processions scients are described to the scients of the second serious of the second minis veriloquium, ubi lortasse attulit, sed non intio est vertendum, et Proclo maxime arrisisse non Didymo ipsi vitio est vertendum. Verbis: oxólia de totró re rai adversatur Eustathius p. 1574, 12 his roccouracto de recordo de totró recordo de raccouracto de new totró de ne Procli explicationi adversatur Eustathius p. 1574, 12 his rough νετδίς: σχόλια δε τοί το τε αι κατ' ανόλια ούχ δτι του χοινός σχολιού η πράγματος το μέν τόνος ψόγου, άλλά κατά τινα μελοούς διαστολήν του χοινώς σχολιού η πρώηματος η λόγου. Επι κατά τινα μελοάλλά ποιcalami sine dubio langu annd Hegenium eta-est lóyo, calami sine andio lapsu apud Ilgenium esarinturam esse ratus coniecit: lóvov nimis credulus
ut torturipturam voyov, quem errorem kunck nimis creaturs dicendir significaretur. The solute vel artificiosius genus dicendir significaretur. Terba tradita sionificarant ionorana conjectum habuit, sic. Verba tradita significarent, ignorans connectam nanun, anod signied recte exhibent codices loye voyou, quod signianalem sensum Orio iorum nomine inesse oninati sunt sensum Orio chius hace habet de scoliorum nomine s. v. or of the name of the scottorum nomine of the nexton Dutavit Fr. Ritsehl Onna r nn 582-673. putavit Fr. Ritschi Opusc. I pp. 582-673.

Duebn

voletendo perbis, totos exscriban: tar in rafaranda northia tala v. 92. Quos versus in marking to the same of the As a solution takeor televisor seed someone is m Town Hominia ethnologias Toannes Oxampan her aged von heron white have LEYOZTEG TOWN TOTON HEADY MANOUN HAD Oxacusta of the tutta rations ton roton. Eddol of Dagly, og and haddon to tolog ÉTELV ÉTÄPLE TOS WALAUN TOTOIS Gools from hadanos higas terra, THOON KALOENTES ORCHE HUDOWNS KLACOUS, or the Angas Held. Thou runce of court to hoor with hipe and hipe hip. ourl xar, sudy, ovorgogate of laufaven. ούτο το λοιπου κλήσιν έσχε τα μέλη. Tzetzes igitur Suidae sententian de scoliorum nomine am-Tzetzes igitur suivae seuventiam de scoliorum nomine amnsni, quamquam in eo erravit, quod vocabulo seaupós in
am seaubóv non endem modo sin V Sensu translaw est utilitate (UVOXOAOV), quam ob rem neque of the property o Archi et Dicaearchi commemorarit Tretzes sententias. cur onalia anti-C Carmina Grampa appellavente internal scolia antiis the second of hibuerit, haud difficile est dictu; nam cum hoc loco Illsquam oxampá appellentur, veri similius esse vince sandam esse ipsum hoc nomen appenentul, ven simina coor and hoc nomen appenentul, ven simina coor candem vin (cf. Hospon. 8. V. oxolici. oxambor canaca. praetules veterum locos, quibus, unde originem traexplicatur. nanc brevi in conspectu o (cf. Mus. Rhen. 1828, cod. Paris. Reg. 2644, o (cf. Mus. Rhen. 1836 p. 164 sq. et prolegg. 1.) et codicibus Barocciano et Meermaniano, 465 adhibe.

Adamata esse, temporum demum decursu certa quaedam genera in multis carminibus, quorum artis lege astrictos per fuisse Sine artificio; temporum rea rugatos luisse cantus, sed rudes ac oobe (Exp. Equation luisse cantus, sed rudes ac next luisse) nominata, antisinis temporint. Cludius igitur 1. c. 1 1. Govern de scorantus. sed rudes ac stones cauminum generis ingenio id quos anen illos modos musicos nulla carmina antes lege astrictos per carmina anten vulgo scolia appel. incerta vel multis carminibus, quorum metra hanc ob rem fuisse composita atque hanc ob rem fuisse composita atque hanc ob rem fuisse rem nomen incerta vel oxolid (create).

lata metro illo incerto fuisse carmina autem vulgo scolia appelconsentire videtur cludius item-Jata Metro
accepisse. uto incerto fuisse composita atque hancob rem fustathio isitur consentire videtur cludius item.
vet. Graec. D. 72 et de accepisse. com Eustathio igitur consentire videtur Cludius item.

ab ipsins melopoeiae natura scolia p. 72 et de aesse que Koester, qui (de cantilenis popul. vet Graec. atque ipsins melopoeiae natura scolia p. 72 et de statuunt Ulrici l. c. II 380 et Mueller contendit. atque idem fere statuunt Ulrici 1. c. II 380 et Mueller brachym, autom 1. c. in scoliis quondam amphicatur atque inde scolia nomen traxisse usitatissimum fuisse quam ad Santen
Santen
oni etiam l. c. in scoliis quondan
fuerit scolio nsitatissimum amphifuisse brachym, cui suspicatur atque inde nomen fulciendam nomen fraxisse usitatissimum fuisse argumentum e Diomede Suspicatur atque inde scolia nomen tratisse contendit. quam ad profert argumentum e Diomede dicit: intentiam

matico sumptum, qui profert

ideo (scil. amphibrevis dicitur). quia habiliter is quoque, qui p. 475 P (1 479. 11 K) haec dicit: cantilenae. nitur guoque que que gentiur scolio; est autem citharae (legendum est cantillenae; sunt Hallström D. 19. Grim D. 8. Runck D. 9 alii, ti sunt Hallström p. 19. c. p. CLXXVII amplecticus, Gring p. 8, Runck p. 9 alii, Bern. ni litterarum p. 19, Grim p. 8, Runck p. 9 ann.

Nicolai. Roda l. n. 18 des ripserunt historiam, Bern
Act. da scoliorum Nicolai.

Bode l. C. II b. A65 de scoliorum

Maladia.

Nicolai.

Micolai.

Bode l. C. II b.

Noc. Modo disputavit: P. 465 de scoliorum

Maladia.

Nod. Malad eine und dieselbe Melodie; und da sie Athenaus I 291 Eustathium sententiam suam e Didymo haunentionem fleri. hoc nno loco apud scriptores a era, labea *Ilgen* 2.

quidem obtutu facile aliquis opinetur eodem utique modo, quo tur, quidus adducamur, ut Dicaearcho atgunenta ea esse videanntiana modo. ano XX DII) et light goolef daoqua mogo oxoyren Modo illuc traheretur Quidem ontutu iacile aliquis opinetur eodem utique modo, quo esse non esse, in primis negari. caminibus cycucis, etiam scoliis nomen inditum esse, in primis apud Aristonianem possit negari. cum utrumque
commemorantur uomen
perantiquum
sesse non possit negari.
xxxxliox te xopois conatoxáuxtac. Ran. v. 3666: in Nub. v. 333: wallow to to the following for the condense with t V. 917 sq.: Médy repoly, atque eodem modo kúkla médy Av. alii loci eistant annd kintinidam. Ke-N. 917 89.: MENY TEXOUTH ELE THE NEW TOLLAR TEXOUTH ELE THE NEW TOLLAR XOLLAR XOLLAR SIN JOSI EISTANT APUD FURTHER POR PRINCIPAL AVINCITATE HOC nophontem, zolla zata, alii loci etstant apud Euripidem, Xeman non a grammaticis vel metricis demum invantum doc nophontem, Aeschinem allos, quibus locis facile evincitur hoc antiquitus fuisse in usu. at analogia. anam inter nomen non a grammaticis vel metricis demun inventum esse, revolicorum et scoliorum appellationem intercedere dicit arminum cyclicorum et scoliorum appellationem intercedere dicit arminum cyclicorum et sculturum appellationem intercedere dicit
inno avanascet, nam primum non omni dnhio mains est carron, Mon Multum Valou, lumo, si rom accurate perpenderis, noman hahniasa a chara farma arhimniata airaa aram Cyclica nomen habnisse a choro forma orbiculata circa aram Cyclica douted diaputase a cuoro lorma ordiculata circa aram

and and an armina armina arabita de dithyin Philologi V. I 397 sqq., qui carmina cyclica et chorum

in an annaliata naastraata naastraata at naman ad carinde esse appellata praestacte nomen ad caranmonaitionam rasart say est nomen ad carand linat connectation Solum compositionem refert 22). Solum carminum arnlinationam posse in unidam univanam lasara estationem bosse printer concensionem lasara estationem bosse printer concensionem bosse ic quidem quicquam luctabere expucationem prosection of the contraction of the contractio esplicandum. si enim chori saltationes per orbem untuin ian metrum or outly coort saltationes per ordera notai Quaelibet carminis compositio ad saltandum apta mmodo, quae conveniebat decursui incitato et no tenore convenient decursus incharacto saltationis cyclicae, id est altationem vel artem orchesticam arte cum nine cyclico sententiam inre amplexus est Bern-

erez diligez

ipsorum poetarum mensae familiari simul accumbentium et ex range of indoction in the plantar ipsorum
tempore canentinu, mensae familiari simul
art. arte fieri potnisse, sed qui, quaeso, notest affarri locus, quo aut arte sieri potnisse, sed in sum sine magna aut exercitatione confirmetur sententia? Ut enim concedanna acolia notnisse hace confirmedur sententia? Ut enim concedanus scolia potuisse nronrinm potuisse nronrinm potuisse denic tale contribution sentential at the single conceded and secolia potuisse or convirting, which is a conjugate debet at ease conque num tu putas in convinis, ubi sua cuique debebat esse conque num tu putas u convivis, ubi sua cuique debebat esse connoterant cani; sua disse adamata, quae a doctioribus tantummodo Poterant canip At novum argumentum ad Dicaearchi sententiam confirman-At novum argumentum ad Dicaearchi sententiam confirmanroandi) Voteres sibi statuisse putandi sint, equidem non video dam attulit Kunck alcens p. 14: cur certam regulam (in ordine dissolutum ac plane liberum fuisse ordinem video cum Isam. immo dissolutum ac plandi sint, equidem non video matimeque scoliorum fuisse ordinem, cum naturae conse sit simplicissimum ac plane liberum fuisse ordinem, cum insis veterum testimoniis nrohaturae conet confirse sit simplicissimum
leum, tum ipsis veterum testimoniis probatur et connamnantina probatur et confirmationiis pr Teum, tum ipsis

Quo argumento quid excegitari potesti ineptius probatur et connraring arhitrin huma illumina nanque

ordinis Adamus Runckio dulu cacoglian potest neptius? namque ordinis acolia Julis Constrictum ca atututu uuuc uumve nuus oraitus o Oterant a re, quae, ut Runckio quidem videtur, nihii of per se intellegiture quique viaetur, nimi saism atiam atiam falso tradit. Ordine derivarious tour staque non modo nomena sining talso tradit Titissimum quemque cecinisse haec carmina. Tam ac futilem esse Dicaearchi sententiam inde Tod Aristoxous esse vicaearch sententiam in actata aam maamma et Phyllis, qui eadem qua it aetate, eam respuerunt. quid eagem que en principal en i iam Dicaearchi temporibus scoliorum abolitum illumque proprio Marte finxisse in tota de scoliorum nomine is finitur verbis p. CLXXVII: quae $q_{u_{\mathbf{a}_{\Theta}}}$ si corruit eraut,

constat p contra si facilia esse contendere, quae facilima fuisse ro un oxolion nt incum, revera tarchus

contra si facilia esse contendere, qua inre poterat Plutu butas fuisse

revera Arrahus scolia difficilia esse contendere quo inte poterat Pludescii unda darivarant sunt aperti grammaticorum Graecos oxolion appellarisse ro un oxolion, nt 'lucum' a revera a 'non Plutarohi et Suidae sententiam consociare studet Proclus, captis Plutaron et onique sententian consociare studet Proclus, orași ana especial in inse carmina simplicissima nutat. qui ipse carmua lacula fuisse concedit, sed convivis vino captis videtur, quippe quam e scrintore melioris difficilia visa esse varmua simplicissima putat. Quae sententia dimmodo minus Koestero valae
notae, Didymo, desumptam esse vaetur, quippe quam e scriptore melioris
esse descripta statueremus. anamanam minus
genuina. accurate verba esse descripta statueremus. quanquam genuina

Koester omisit 23). cum accurate verba esse uescripta statueremus.

""" amo tura morte abrepto disuntationem da scoliig incohatam Praematura — 10 quoq promiserat — Koester omisit 23), cum nerducere non liceret. Mihi antam varha proali sanisfraematura morte aorepto disputationem de scoliis incohatam perducere non liceret, mihi autem verba Proeli sanisnaucis, quae non ad ram insam pertinent, esse videntur paucis, quae non autem verba Proeli santsnama affandar quae non at koastar varhis. ipsam pertinent, ixálovy 8, neque offendor, ut Koester, verbis: oxohtov Solution of the plane respondent antecedentibus: exalous iteams and sibi T KATAOKEVE, Yuao Piano Ivoponuont antocedentibus: Actional description of intallanta nuclitation intallanta and form interesting and sibilitation of the control of the co Oclus, facillimum est intellectu, cum fere idem sit, quod non nosenmae anniaenara in han nententia. sed non possimus acquiescere in hac sententia. Proclus, deinde est tans significations vinolentiam atoma ohmintatam annuivantinm scoliis vinolentiam atque ebrietatem convivantium scoliis statuit sententia, qui scolia a modo quodam statuit, cam ferri posse non negem, cum apte 13 Procli sententiam recte se habere dicit, noesis genus canentium sententiam recte se habere arcare verbis elici potest. Del alter

Auaeso, Graecis in menten venire poterat mélos quoddam oxolici vel óobé? itaque Quaeso, Graecis in menten renire noterat Médos quoddam oxoltóv 4 Sit Poci doftos vel doftos inta collions olim carmina quaedominantine their et similia. 86d de Carminibus. Appellare, si antea non noverant écoucie at médos quoddam oxolion si antea non noverant écoucie vel oodée i itaque digna habeatur volumus Appellare, a anlea non noverant governe un ozoole vel ood go it denous trari antiquitus fuisse car-Pidenaum est aute
Sententia dosba, ounia, si
rrina. Quae aut nominata sint demonstrari antiquitus fuisse car.

aut quorum natura atque mina, quae au num possit demonstrari antiquitus fuisse caron parata, nu méta iis oposita nominari potuemina, quae ant indoles ita fuerit comparata, sint évodé, aut quorum natura atque opposita nominari potue. rint oxoliá. Terpandri da nnem inquiranus portet, quae fuerit ars musica forcardoor subacqoodia Quem ad finem inquitatuns oportet, quae fuerit ars musica de mus. Terpandri temporibus de tradit de ea re Plutarchus de mus.

Terpe til control filtatice rara Téprandon responde de mus.

Terpe ovaç de mus. c. 6 baθc: το σο σίου της Φρύνιδος ή μεν τοτά Τέρπανδρου κυθαρφοδία τους άσοσιωσόμενοι σύσα διε
εξέβαινου xαl
τέλει
νίθου τούς παντελώς
τα γάο πούς τούς θεούς άφοσιωσάμενοι εξέβαινον
σίπου δλίου ποίπου. δξέβαινον :1 τέλει

'ὑθὰς ἐπί τε τὰν ἀρος τοὺς

Τερπανδου πορος ἀφοσιωσάμενοι
Τερπανδου ποροιμίου. ἀριστου. ἐξέβαινου

Τον Βαπανδου ποροιμίου. ἀριστου. ἀξικου ὰξικου ἀξικου ὰξικου ἀξικου ὰξικου ἀξικου ὰξικου ὰξ is in the state of i verdie Glauci apud Plut. c. 5 edocemur. de Terpandri autem och tek neiden de ton versu Topo the carmina illa antinua et ad citharae the folico of the position of Uctouco

Ut Orphoi cantilenae carmina

An denae in nomis quos vocant condendis, quorum

an nertinehant oniona ah aliis noesis melicae ad deog pertinebant quog vocant condendis, quorum primis hymnis. eo differenhant aliis poesis melicae Primis perunewant quique ab inter se diversis, sed differebant, quod exstructi erant excipientibus, inter se diversis, sed certa lege sese excipientibus, atone ab uno cantalentur (of Markhar atque ab uno Realizationis

Realizationis

Realizationis melicae generibus particula. diss. inaug. Halis). Metro in particula, diss. mang. daotylico daotylico of Dint. tro dactylico, cf. Plut. de mus. c. 4: otre
Truodeos of nailed, of Plut. de mus. c. 4:

339 h. 320 5. Strav ovriotarto, Timodeos 239 p. 320, 5: δοκεί δε Τέρπανδρος

nominabant, cf. Aristid. Quint, p. 37 ed. Meib.: 500008 for several se orthii nomen longe stammaticis, qui de arte metrica scrinomen longe alind onid significasse. illi enim seantiquissimum, sootion, HOMINADANI, ef Aristid Quint.

(***Aristra) ou destar action of starting iroxologeog et p. 38. 600 co s ex section sec (ξαλήθη) οι το σεμου της ύποκρίσους et p. 38: ο δε δροιος και μακοάς θέσεως οιον Sen. D. 25 M: to of under the state of the s oopi, de quidus religion de quae disputarit Westphal, Metrik temporihus 18 96). at none vide quae disputavit westphal, Metrik simis temporibus alia Is 96). at nonne rhythmus ascendens significabatur, quo grammaticorum temporibus sententia par neque vero ego is sum, qui pro certo subici Potnit sententia? 24) neque vero ego is sum, qui pro certo esse, affirmare and earn heapte vero ego is sum, id ex iis, quae supra diximus, non sine quadam probaaffirmare audeam
quamvis id ex is, quae supra dixinus of supra dixinus, quae supra dixinus, non sine quadam esse, quos supra attulimus, respecteris guamvis id ex iis, guae supra dirimus, non sine varha Maximi Tyrii diss. XXIII c. 5 leveris: dix, respecteris recoi. et perba Maximi Iyru alsa XXIII cooling coolin ù 'n ald orde ast rana.

The state of the state o 'n τοσίω το παροίνου μεν το δροίου καλον δε εν τολέμο το δροίου καλον δε εν εν διώξει il τοσίο το παροίνιου, και καλου μέν Ασκεδαιμονίοις τὸ έμβα.

καλου δέ εν συνή τὸ καλου μέν Ασκεδαιμονίοις τὸ έμβα.

καλου δέ εν συνή τὸ άνακλητικόν εν διάξει μέν κου μέν το εν διάξει μέν Ä ν, καλου ος πογναιοις το κυκλιου, τοι καλόυ μεν εν διώξει το σύν διαιοιο, πάσιυ ήδεία μεν Δυί aperte Fi TOG, ÉLLÉ TÓ TẬS YOSLAS OÙY TO ÁVERNATURÓN.

ONIS ONIM OST, ÓUOLON TÂGUN, ÚDI APORTE

TORNAL TO TẬS YOSLAS OÙY ÓUOLON TÂGUN, ÚDI APORTE

NOM TRANSLAND locta NOM ķ Scoliis cogitet on onnonitar of sagoivous lects non poteris Scoliis cogitet outu est, qui voce zacoolvior lecta nou carmina i non poteria ļ Concedas antiquissima carmina i. e. carmina epica tamen ea nposita, si ipsa orthia carmina i. e. carmina epica
indole fuisse at vatarihno india bantur, tamen ea

ut Idolo flisso ot voa otoma uon nommananom, oa troa otoma uon nommananom, oa troa otoma uon nommananom, oa troa osse, niscat: 'intenta voce'. atoma anniam significationem nificat: 'intenta voce', atque est éras levónevou (117, Nem. X 78, doenh Pers. 389, Cho. Ol. IX 117, Non. X 76, Aesch. Pers. 389, Cho. PO antig brovia 10₁₁ p_{O5}

poribus sine arte in convivus cantari solebant, instinute ab antiquissimis temporal citara tum primum per totum carmen pulcantilenas bonnlaras ana inda ah antionissimis tem-Atrochantin Melicia Fero modia ea temporum Poribus sue arte in convinis cantari solebant, iustis modulis ozostornic quandam versus instruit, et sari coopta et suo cithara tum primum per totum carmen pulut ita dicam oodoonre onnositam afferebat beroici gravitati id quod rhythmo ozottorne quandam versus scolia nominabantur. itaque boesis melica tales cantilenae ut ita dicam oppositam afferenat nomine appellata, initio convivalienae scolia nominabantur itaque poesis melica dicam. non multo post alia etiam initio

postea convivalis fuisse videtur et scoliorum autem, vel, ut rectius dicam, non multo nine appellata, scoliorum nomen non Postea autem, rel, ut rectius dicam, non multo post alia etiam poesim melicam referebatur. sed ad vetustissicarmina medianos canebantur, quam ob rem scoliorum nomen non carmina convivalia. Man i. 6. carmina convivalia. CONVIVAION AUTON DE PROPERTATION DE PROPERTATI Facile autem demonstrari potest revera ab Aeolibus poesim etanim si illing poetae carconvivalem in primis excultan in primis excultan remainder et Arion, in civitatibus Doricis maximam vitae mina, qui primus, quoq sciamus, in terra Aeolica mansit neque, si Alcaei carmina respicimus. videmus ea fuisse It Terpander

It Me pander

It ń o(µıa, orasiotizei caimina respicimus, videmus ea tuisse ad citharae sonum other, otasiotera, bus poematiis ab sootera, our poematiis all citharae soon poematiis abte pote. đ is absolvebantur. haec autem homine ad citharae sonum oh ram de Aeolibus Pulis cani et revera cantabantur. quam omnia apte poteXIV 624 II haee dicit: olzetov Fouris call of teneral cantagantur.

fourious apud Athen. XIV Guam ob tem de Aeonous

rationalist. of sector

respectively. Tig. quid jeitur? Ta égatixà rai raca n real the modal praein huna modal dianntavit: Die The state of the s Tischboosie zu soin anlangend, so scheint diese zu scheint diese Tischpoesie zu sein, weil die Lieder bei Tische mit-Ten zu Worden, Weil die Lieder bei Alsone sie in ainam Maren, und alle mit-'sind, dass sie in einem Commercebuche, wie 'es zu nennen in einem Commercebuche, sich Skolienpoesie, wie es denn auch lso eine Skolienpoesie, wie es denn auch l_{ray} Porib.

tiae grammaticationes, deinde, cur tanto opere fluctuent sentenaliaque id genus, Protnierint explicationes, deinde, cur tanto opere flalsas de ea recontiorum, quibus finibus sit rotnierint explicationes, deinde, cur tanto opere flatsas de ea re The temporum of musici of oranimatici falsas de ea re circumscribendus scoliorum et recentiorum.

Jacile intellegas, si mean amplectare de nominis illius Circumseribendus scolierum usus, disceptantium aliaque id senus, illius origine sententian.

συναγωγήν εύθετος το ποιουν έστι ποίημα πρός συμποσίου καλείται δε (cort. παιδιαίς) επίνοιου (cort. Tanner and the state of the sta olxelace rotal state of for istoplace ral raidlas (cort. raidlas)

-- inou. Schol. Plat. Gorg. 451 E. slongs all istopology availables

avail avail are declarated availables

avail avail are declarated availables οίχείαις ποτφ. συμπεπλεγμένας. καλείται δε έπίνοιου (cort. έπινοάμματα. Exolulou). Schol the Golf 451 E:

Mamans Alexandrinus 72, 38: delayout de auto oxoliou

alexandrinus 72, 38: delayout de auto oxoliou

alexandrinus 72, 38: delayout de auto oxoliou

alexandrinus 72, 38: delayout de auto oxoliou Οθοποης Αλοχαηφιασιν, στι θάθια και όλυγοστικα ώς έπιγομιματα. και τάς παλαιοίς πελλησι καίς ενόλικας Clomons Alexanunus (2, 38; alla and in tois and anote Eldhage working the tois and anote Eldhage working and anote Eldhage and anote another anote and anote another ano Εβοαίχου κατ' είχονα ^βαλμου τὰς ^έπιψεκαξούσας κύλικας ^δαρ' Τός το κοινώς άπάντων ψαλμών το καλούμενον σκολιών τὰς προπόσεις τῆς ἀδῆς. οί δὲ μουσικώ τοθετο ποινώς απαντων άμα φωνή παιανιξόντων, έσθ' ότε θε παι 1574. 14: μουσιπών ωνοία θε έν μέρει περιελιπτοντων τος προπόσεις της φόδης. Οι δὲ μουσιπών σκοπτικά, τὰ δὲ προξο δὸς προξος τὰς δὲ προξος τὰς δὲ προξος τὰς δὲ προξος δὸς προξος τὰς δὲ προξος δὸς προξος δὸς προξος δὲς προξος δὲς προξος δὲς προξος εροι καὶ προς πυραν πουν.

πηλλη δὶ καὶ σπουθαία. Suidas σκοιπτικά, τὰ θὲ προς σκολιών. τὸ δὰ δαθος δάθιον ιαύτα (σπολία) περιφερονται, τὰ μέν σποπτικά, τὰ δὲ πρὸς οίβιον lam si perlustramus, quae redundent et his locis de poesis minuta lam si periusuramus, quae requindent ex his locis de poesis armania brevia ac minuta echol. Olae se ferrent suuti suuti erant carmina brevia ac minuta matra antam fnicca minuta lacibus Simplicia tradidit Photius. Porro si ea, quae de Finstathius Simplicia tradique Photius.

Athenaeus, grammaticus apud Cramerum, Eustathius

and and annimical antimation and annimical antimation and annimical antimation and annimical antimation and annihilation annihilation and annihilation and annihilation and annihilation a mprehendimus, et autuautus apuu tamerum, eustatuuta nertinnissa onmnarimna nina vara philosophiam, nomina pertinuisse comperinus, amores, paulosopaiam, locus a Clamanta Alarandrina Vero uno nomine unde locus e Clomente Alexandrino depromptus, unde Se psalmorum Hebraicorum cognoscimus et canis cum communitier carmen efferentibus, tum agentihne an minimum et per cantici vices agentibus, ac primum memorabilis est locus, inter usal. itudinom quandam memoranus esu nocarandem similitudinom intercossisse inter psalidem similitudinem intercessisse inverteen omisit accuquis psalmorum vien sounsu difficile Arie od i.e., anibus difficile erit ad intellegendum, quibus

Stoleton qui inter

Si Cum Runckio facinus ? nantine

i si cum Runckio facinus ? nam i si tur, quaeso, qui cquam lucramur,

i at aceam de inficeta illa opinione Acolulus dia inter cenam matine recitabantur, idem fere habnere inter analy. Vitae hana canatirnandae arbitremur, in quibus tum si cum huncho facinus? nam igitur, quaeso, quicquam lucramur, tantumnodo continuisse, nunck graviter Scolia initio facinus? nam ut taceam de inficeta illa opinione decavit. onod ils carminibus, quae contra unto praecepta tantunmodo continuisse, Runck graviter quaestionem inscolia fuisse rationem peccavit, quod iis carminibus, quae solo nomine vel stituendan veteres diserte tradiderunt, ad quaestionem inperitissimos tantummodo scoliis esse usos grameo, quod canendi peritissimos tantummodo sed er solo nomine vel explicare constus est, ut contenderet matici rettulenut perilissimos tantummodo scoliis esse usos grambia graviora ac difficiliora praecenta vel tale Matici retulerult, rem ita explicare conatus est, ut contenderet um igitur omnia carmina, quibus praecepta vel tale quid continentia, quid? graviora ac difficiliora praecepta vel tale es sola scolia esse dicanus? qui praecepta quo quid quid continentia. quid?

cepta continentia. quid?

absurdius? itaque ea sola scolia carmina, quibus prae
mitamus novissimum scoliorum quid

poesis copta continentur, atque ea sola scolia esse dicamus ? quo quid poesis commentatorem et ipsi rem denno aggrediamur. Scolia fuisse carmina convivalia diserte traditur ab omnibus; Stym. Magn. s. v. oxolic. traditur ab omnibus;

ox. fracocines soft. Hespoh. s. v. oxolicu. traditur ab omnibus;

rhv racocines rhv racocines. The state of the s νίτος έλεγοι ος φοη, τος έλεγοι είς ατοροίντον τοιουτον. ντος ελέγου. Εμετατή 461, 22: απόλιου είς αὐτοὺς (ΑλΠας Οπομαςτ. VI 108: παλείται (σπολιόυ) δὲ τα ταφοίνια δὲ ταφιατά του.

παροίνια δὲ ταφιατά του. Πης Οποπαςτ. V) 314. 6: καλείται (σκολιόν) δὲ ἔππαφοίνια δὲ ἄσματα ἤν Putant enim din disnami han lana interpretati putant enim miro quodam modo interpretata et CXCIV. et oxoligi duo discerni doc loco carminum p. 42, Bernhardy pp. LXXI carminum sed perperam. 13, Ulrici II 377 Roester de non haec signised Perperam. 13, Ulrici II 377 aon. verba non haec signi-Mohia erant; Nam verba non naec etiam oxolia erant

Balána, inevalore itronus, interactore, others, others Baidua, inevalous, it is on a so it S de land bethon, volton, idonidate, ideation, tropodetion, incorrection, incorrection And the state of t Alter locals e Procli chrestomathia depromptas (Phot. cod. 239 Alter locals of the standard o A ster tools of the stomathia depromption of the state of D. 321, 3); to de according to the accor p. CXCV sirio éas ore realour falso explicatur ab ligenio ore realour aliud relle, quam scolia interdum ouidem vocari reapolicatur arapolicatur reapolicatur arapolicatur arapolicatur reapolicatur arapolicatur arap Aibil aliud felle, quante: foun dicat for scalobary videtur acoolytic canerentur acol robs actors, sed nomen Aibil altua pelle, quam scolia interdum quidem proclus dicturus erat nomen quia sicut raqoina caherentur reol rous, sed nomen dicere voluit illud alu Seneri competere?
ille nisi scolia interdum nominari carmina convivalia, quo nomine
quo nomine alii
ille nisi scolia interdun minime;
non aliud carminum sedus significatur. sed carminum argumentum ille nisi scous unerann nominari carmina convivalia, quo nomine schol. ad Aristoph. Vesp. v. 1240: τούτφ Aprimitur. conforms etiam seguificatur, sed carminum argumentum schol. of de Zangoone. ova écou Affects oxolion. Contoras etism schol. ad Aristoph. Vesp. v. 1240: routan september of descriptions. One of descriptions. One of loco apparet ÷, dell' én tois Apaélalys péoetat rapourios, of de Langours. our éart suponica et orolué, nam ì Tiversa carminum penas ipse distincte nominat arolina et orono apparet debromptum Tistophanes ipse genera fuisse raçocua et orolas carminibus convivalibus itaque reete B. Stark V. Taxillae carminibus convivalibus. oxoloo, depromptum

libri duo. Ling 1848 n. R) recte B. Stark

1. Anaoreont. ibri duo. Ling 1848 n. R) contra llgenium Anacreont, libri duo. Lips. 1846 p. 8) contra llgenium convivalium A state on the state of the sta Take of the state Ta inter enim repolvice nihil aliud, quant significavisse, quorum a convivalia orgi sumus, cum enim iam constet a Convivalia, circumspiciamus oportet. quae CONVIVAUR, CITCHMSPICIAMUS OPOTTER.
VIM AC NATURE SINT: SCIUNCTIS CHIM VIDENTUS.

NON VIDENTUS. vin ac natural sint: seinnetis
ut certo nocion prodere non videntur,
quae carut certo possimus definire, quae car-400 video

Verbis in une, quod puneto post incipiens post incipiens post intellegi, quod puneto post intellegi, quod Perbis éri de quod puneto post érodo sur verba su caret; nam et parti. ellegitur inde onog manata verba sic esse construenda autem verba sic esse construenda sententía a in the state of th Doglyng Reduction for Rocton Her. Anone (Drage. Perdis enter de ser de rours incipiens sensu iusto caret; nam et partiozolio ovoucoon, desideratur. quod accedit Sententia or dest, heque ea quae antecedunt possunt intellegi, quod secundum llgenii aliorumque accedit inter-Sententia

Guod Voce

including includes included intervention of the second of the se Protationem of sets, quae farenda est, aperte a Plutarcho ratio, qua in scoliis canendis ute-Forenda est, aperte a Plutarcho ratio, qua in scoliis canendis utering perpat ille verbis: &loc of page. forenda est, apette a Plutarcho
bantur, significatur, cum his pergat ille verbis: canendis utecom ita sint, luce clabantur, signingatur, cum his pergat ille verbis:
andaret Plutarchum vel, ut rectius dicam. auctorem, quem rius apparet Plutarchum vel, ut rectius dicam, auctorem, quem ocum Dicaearcho et Artemone farius apparet Plutarchum
ille secutus est hoc loco, non ut rectius dicam, auctorem, quem
fuisse carminum convivalium fagenera: ille secutus est noc loco, and cum Dicaearcho et Artemone farminum, aud ab omnibus simul, alterum, aud ab omnibus ex primum, qui traqunt tria fuisse carminum, quod non ab omnibus, sed a doctissimo quoque primum, quod ab omnubus simul, alterum, quod ab omnubus ex quoque Sed ut misso interim Plutarohi loco de Dicaearchi sententia

disnute mus, Neq ut Misso Muerim Filitarchi loco de Dicaearchi sententia disputemus, quae cuique Ther dolendum Dicaearchi Verba repetere patet — disputemus, id anad sina dnhio est gravissi. Imina sint attribuenda, id quod sine dubio est gravissitado... cuius de re primus disputavit Ilgen p. CLII sqq., cuius paeane in dei alicuius honorem canendi fiebat paeane
ano ore in dei aliculus intium
um genus erat ing honorem, canenai nedat par
indei aliculus honorem, quem omnes uno
indei aliculus honorem, quem omnes uno
indei aliculus intium um genus erat honorem, quem omnes uno ore gimanidia aliarnmque praeebantur Stesichori, Simonidis aliorumque praein nrimic vora Anacreontis letarum otesiehori, simonidis aliorumque praealia eius genorie primis vero Anacreontis
adamio ad hog nsus adalia eius generis primis vero Anacreonus odaria ad hos usus ad-Irminibus generus odaria ad hos usus fuisse scolia oma fuisse opinatur zacouvious. fuisse scolia, quae a singulis non ex ordine, onamquam Vivatoris, quae a singulis non ex orumbloqui facila intalla sint. quamquam respexeris, bloqui facile intelleges, si ea respexeris,

Plato Athen.

SONS, the state of the second or open affine allo scholio ad enudem versum: aestator Sed collato sepulio ad 4 rice on to the feet of the second to the feet of the second to the second t gions, the state of the state o Tave, o spoolero, edidou or de se se edidou ranco odo receso exedidou ranco odo ranco of eboutless and to a source of the ethic states of the ethics and to a source of the ethics and the ethics are the ethics and the ethics are the ethics and the ethics are Stesichori Simonidisque carmina, quae in convivite canebantur, Stesichori ozolici etoprat did rivi ad altorum genug quod llgenio annellare placuit racoolucu. Stesichori

non ad alterum genus carmina, quae
ad scolia esse felorenda (cf. scholium nosterius), quae, si fides sod ad alterum
sod ad scolia osso genus, quod ligenio appellare
loco allato, vulgo ordine orbiculato est labenda esse reterenda (cf. scholium posterius), quae, si fides esse docet locus Platarchi canebantur: schoolo priore loco allato, vulgo qui item scolia éossine. docentone aristoxenus et canebantur:
supra allatus; tidem
'hollis uni ea zaoà néon scolia épessis, docent que Aristoxenus et

arapà néon scolia épessis, docent que Aristoxenus et

quae Supra allatus, qui item scolia scolia argumenta argument Upllis, qui ea rapà végos est cantata esse affirmant. quae omnino fuerit alterum illud carminum conndum est, apparen ugenn argumenta parum valida esse, et contenin guae onvivii erant carmina in conviviis cantata? prae-valde Tog Quae

Tog Convivii Carmina in Conviviis

To Carmina initio ab in Conviviis

Carmina Stesichori omnibus simul cantata? Prae
Simonidis (Aristoph. Valde Nub. ur carmina initio
schol. ad Aristoph. Vesp. v. 1222), (Aristoph. Value
Alcaei Schol. ad Aristoph. Vesp. v. 1222), (Aristoph. Nuo. Anannantis aliornmque qui Sp. v. 1234 enm schol.), v. 1222), deinde Alcaei deniane selecta morantur schol.), Anacreontis aliorumque qui Rurinidic aliorumque selecta modi meri, Aeschyli, Euripidis aliorumque eius modi

1201 at 1271 schol. bus (Aristoph. Euripidis aliorumque etus moda onnt nobis ea, 364). Quo ex nunero secennenda sunt nobis ea, Dicorum et numero seceruenda sunt noons eu., nam profecto ne unus guae yrica, num or tragicorum, nam profecto ne unuc mo haec carmina appellentur scolia. quae mariri potest, Trica, nun quaeso quid reperiri potest, no digeranus genera, quorum alterum

durch den ahapästischen Eingang ein Jebhafter Aufschwung ein Schluss. duch den anapästischen Eingang ein lebhafter Aufschwung ein. durch den anapästischen Eingang ein lebhafter Aufschwung ein, schöhes Gleichgewicht schaukelt. Quibus adde Verse sich annuthigen Paare logaoedischer Reihen im Schluss(Metrik II 2 774)

disputavit: 'In der The second of th tetrastichische Strophe Wurde eine mit 2 Phalaeceen beginnende zurückzusühren ist zu einer oft Wiederholten Form: oder Anakreon strophe, die Wahrscheinlich auf die lesbische Lyrik eine Verbindung von 2 hera-Oder Anakreon Zurückzulühren ist zu einer oft wiederholten Form:

2 dipodischen und 2 brachvkatalektischen tetrapodi-Die Sanze Strophe ist enrhythmisch eine Verbindung von 2 hexaigitur Mueller et Westphal. sed iam quaeso Podischen, z apodischen
Schen Reihen; z apodischen
Athenaei (XIV Mueller et Westphal. sed iam quaeso

comperimus conferas Athenaei isitur Mueller et Westphal.

primum adhibulsse modulos Ionicos eosque in scoliis Conferag Athenael

Pythermum primum (XIV 625 ()) locum,

ococo of Itivecoucy to Tricon for in scoling

vével tris Pythermum primum adhibuisse modulos Ionicos eosque in scoliis rougoat oxate componentis.

Thoulas airis paoi de Thise epoor to Thou for the following the followin commemorat versum hunc:

Pythermi deinde Atheeditione Bergkiana scolia ona de causa iustae locus editione Bergkiana scolia, qua de causa iustae locus omnia modulie Ioninie decausa iustae locus esse. haec scolia omnia modulis Ionicis decantata esse-Int, tum non the Modulis Ionicis decantata essemble of Westphal I. c. snening tur cad ar Ionum poesi, id Westphal l. c. suspicatur, sed ex Ionum poesi, na Anagraonte potius den statuit, c. suspicatur, sed ex Ionum poesar, trophae auctorem area Johahat, quem pro Anacreonte potius trophae auctorem afferre debebat, quem ante Paulo infra disputabinus.

Atulinus so, et Zenobium I 18: Admirou médos, quos p. 47 sq. TOLLE DIAGONTES.

TOLLE DIAGON todas) reguségouras. Tá uéu oronteras de rolastra result. Ans de rolastra result. Los de rolastras results res Enstathing 1574 14 tractabantur. qua de re rotavea webdia in carminibus metris attulinus sol orondete praeter es conferas locos, quos p. 47 sq. ... éx rote oron ele a dun-Tou idoneron et Levolum I 18. Admiroo hidos to els Admiron hidos to hidos acidente millon hidos to figore acidente acidente millon figore in the con acidente acidente fixon Tou GOOMENON MELOS TENDIMON ... A TOTE OUN OROLLE REAL VESS. V. 1239), Quo 10co Angli in coden genere (cf. schol. Arist. Vesp. v. 1239), quo loco schineri Si Scolia, eo qem genere ponuntur oxolici et zevo no praeciara carmine celebrata contineri (9-14), is preces quae noble servata sunt, respecteris, videbis contineri pancis versibus expresses (7, 8, 15, 26), iis preces

Sententias (1—0), tacta praeclara

Ouae, sive cum Eustathio in tres distribuinus partes: scolia alia, quae, et praecepta paucis versibus expressa (7, 8, 15—26), amatoria, seria, sive cum Ilgenio facimus, qui secolia alia, quae, some com sustathio in tres distribuimus partes: scolia distribuimus, qui scolia moralia, cavillatoria, amatoria, seria, sive cum Ilgenio facimus, qui scolia distinguit (p. CLXXVIII sq.), aperte Cavillatoria, amatoria, historica, historica, landatoria, potatoria distinguit (p. CLXXVIII sq.), aperte tractari scoliis. nonstrant quodlibet argunentum potuisse tractari scoliis. Videmus jeitur neque metro potulsse tractari scoms.

Argumentis scolia esse insignita ita neque certis quinossint discerni Videnius is argumentis scolia esse insignita ita, ut possint discerni faciendum p Is ab aliis carminibus similibus, ita, ut possint discerni scoliorum Jandum est fututuous similalis. Quid igitur faciendum raninam eantantia han enim insa re, Taluuu est luturuu esse, ut unquam explicetur scollorum.

Im nraa cataria quidem sententia. hac enim ipsa re,

arminihne canvivalihna nihil pro-Im prae were quiden sententia. hac enim ipsa re, of sentia pro-Carminum notatoriorum otatorium otat isse annellata widan statuntur genera, scoad eandem isse appellata. Vides nos in disputando ad eandem 3m, quam ut amplecteremur, ante eramus coacti. Jossum, quin hoc loco Grimii afferam verba us Athen. X 427 D: An and dottes to new

de hac re, tamen verum praesagiisse videtur: 'cum scolia illa carmina dicerentur, quae ultimo loco inter scyphos nullo accubitionis ordine servato a doctissimo quoque ad lyram canerentur, cum praeter hoc unum nihil nobis traditum sit vel in argumenti natura vel in formae aut numerorum positum, quo scolia generaliter ab aliis carminibus, nisi haec ipsa, ut paeanes, certam aliquam notam habeant, discerni possint, facile apparet omne huius modi iudicium (scil. quod Ilgen fecit, qui παροίνια et σκολιά distinguenda esse dicit) lubricum esse et incertissimum, atque omnia fere carmina pro scoliis usurpari et cantari potuisse. equidem vehementer dubito, num scolia certum aliquod ac distinctum carminum convivalium genus fuerint.' quae rectissime se habere, partim iam sumus conati demonstrare, partim ex iis, quae modo disputaturi sumus, elucebit.

Etenim iam, cum scoliorum nomen explicaremus, suspicati sumus carmina vetustissima Aeolica cantilenas fuisse convivales et scolia appellata esse. quae res facile veterum potest comprobari testimoniis. ac primum quaeso Aristophanis versum inspicias ab Athenaeo XV 694 A servatum: ἄσον δή μοι σκολιόν τι λαβών 'Αλκαίου κ' Ανακρέοντος, deinde Aristotelis locum Polit. III 9. 5, qui haec habet: οἶον εἴλοντό ποτε Μιτυληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προειστήκεσαν 'Αντιμενίδης καὶ 'Αλκαῖος ὁ ποιητής. δηλοῖ δ' 'Αλκαῖος, ὅτι τύραννον εἴλοντο τὸν Πιττακὸν ἔν τινι τῶν σκολιῶν μελῶν· ἐπιτιμῷ γὰρ ὅτι·

τὸν κακοπάτοιδα

Πιττακὸν πόλεως τᾶς ἀχόλω καὶ βαουδαίμονος ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινέοντες ἀολλέες.

quod fragmentum Bergk recte quidem inter scolia (frg. 37 A p. 942) rettulit, sed a carminibus stasioticis separavit. quod num iure fecerit, dubito. erat enim μέλος simul στασιωτικόν et σκολιόν. neque vero alterum pendet ab altero. nam carminis argumentum significamus, si στασιωτικόν nominamus, sin σκολιὸν μέλος dicimus, carmen convivale esse indicatur. stasiotica autem in epulis cantata esse confirmatur Aristoph. Vesp. v. 1230 sqq:

έγὰ δέ γε,
έὰν ἀπειλῆ, νὴ Δι' ἔτερον (scil. σκολιόν) ἄσομαι.
ὧνθρωφ' οὖτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἀ δ' ἔχεται ζοπᾶς.

quos ad versus scholiasta haec adnotavit: ὧνθρωφ' οὖτος δ μαινόμενος παρά τὰ 'Αλκαίου' ώνης οὖτος δ μαιόμενος τὸ μέγα πράτος, άντρέψει τάχα τὰν πόλιν & δ' ἔχεται φοπᾶς. ἀντί τοῦ ζητῶν μέγα κράτος οῦτω δ' Aloleig. et ad vers. 1235: άνατοέψεις ανατοέψεις ταχέως την πόλιν, ήτις ποός τοῦτο δέπει. έκ των 'Αλκαίου δε παρωδεί είς Κλέωνα ως μαινόμενον. unde apparet ea quoque carmina, quae στασιωτικά vocantur a grammaticis, scolia et fuisse et appellata esse. nonne vero id certissimum argumentum est totam poesim veterem Aeolicam olim fuisse convivalem, ita ut carmina scoliorum nomine possent significari? qui autem poesis melicae fragmenta edenda curaverunt. partim veterum grammaticorum exempla secuti, partim suo arbitrio plura genera constituerunt: παροίνια, συμποτικά, έρωτικά alia; et recte quidem, modo teneamus his nominibus argumenta tantum carminum significari, uno autem posse comprehendi eius modi carmina convivalia nomine i. e. nomine scoliorum 31).

Sed etiam apud alias Graeciae gentes hic illic carmina convivalia in universum scolia appellata esse manifestum fit Antiphanis verbis apud Athen. XV 695 F:

'Αρμόδιος έπεκαλεῖτο, παιὰν ἤδετο, μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις.

quibus versibus veri simile fit scolium illud celeberimum in Harmodium etiam ut paeanem cantatum esse. nam scolia ab omnibus etiam simul cantata esse ut paeanes tradit Clem. Alex. 72, 3 S: σκολιὸν ήδετο κοινῶς ἀπάντων ἄμα φωνῆ παιανιζόντων. conferatur etiam Athen. I 23 E: Θεόπομπος

³¹) Quae cum ita sint, apparet Ilgenium falsum esse dicentem p. CXCVI pessime egisse Nauzeum, quod Alcaei carmina inter scolia rettulisset.

The oldon's of Bentuate alors in the ext of Tackonson on the last of the ext of Tackonson of the oldon of the TEQL VOULO bica, Quibus et locis

Mina scolia nonnumquam anuellata esse in symposiia, quae carranta

esse testia est scolium XXVII. Dig, alia instis modulis decantata esse in symposiis, quae carratata etiam in Theograidis carrecte igitur statuit Welcker affirmans etsatis est scolinm XXVII.

apte enim partes Tecte

Minibus qualia nune habenns, inesse scolia a). in Theognidic car.

Poetae Megarensis elegiis apte enim partes

Poterant in quaedam selectae e poetae Megarensis electis apte enim partes edit. p. ACVII sq.). quaequam selectae e poetae Megarensis elegiis cani poterant in symbol. ad convives (c. Welcker in prolege ad Theographistor: litt. Graec. et Lat. I D. 38 sqq. et Nicol. Bach 'De symbol. ad Ac de histor. Simposiaca elegia scripserunt Fr. Osann in Symbol. ad programmate Fuldensi 1837, qui, histor: Manage of Lat. I posiaca Graecorum elegia, I p. 38 soq. et Nicol. Bach 'De sym. ad nostram rem, tamen in eo con. Josiaca Graecorum elegia' in programmate Fuldensi 1837, qui, ad Aeolicum program ad Aeolicum program program ad Aeolicum program progr Sentiunt, quod scolla ipsa, quamquam proprie ad Aeolicum ucan quoque induisse formam sentiunt, quoq scola ipsa, quanquam proprie ad Aeolicum usa sint, iam dubium quoque induisse formam videtur, quin Teferantur, tamen nonnunquan elegiacan quoque induisse forman roas illae breves cantilenae convivales. quae primum ab Aeo-Thes illae broves cantilenae convivales, non esse videtur, quin or convibus Graecis adamatae Thes the oreves cautilense sonlis sint habends et annellands.

The second of the control of the (t, dicat aliquis, quid de Dicaearchi

sententia indicandum

a peritis. u tu sicuu esse statuis, quod ille de scollis a peritisrespecta hahita cantatis dixit? nequa-Dutaverim Dicaearchi erniinationam an nosteriora re-Putaverim Dicaearchi explicationem ad posteriora ret. de dus. 8: & dozzi & dozzi & depetanounuéva of addodoi ogylorolor ycherole en orolanor. oliis conferas etiam, quae disputavit Leutsch,

ot sic heri poterat. ut quinquies. sexies ac vel decies scoliorum Anmeris; hic terties et sententiis, itsedem tamen, si fier poterat, ex ordine, Ordinia reasonta titharam tradebat alii www.unova. ono finita nitharam tradahat alii ar convivan et sic her tertio, cui volebat, citharam tradehat ex ordine, sed mihi iterum atque ordis del poterat, ut quinquies de l'es ac vel decies acoliorum tractanti non contieit, ut tale quid elice. iterun Aristophanis locum tractanti non contigit, ut tale quid elicenutarit vocem dérecto act in versibus Tem. aum enim ilgen fortasse putavit vocem of xeodax in versibus argui. 1222 et 1243 significare 'scolia recipere ita, ut idem tractetur arguan ad illam sententiam mentam Variatis (antiummodo verbis p. an ad illam sententiam sente mentum
adductus
est versu: oidels roidels roid adductus

continuar; putabat scolium in Harmodium spectare, quo

snectare, tamen Continuari Dulabat scolium in Harmodium modo cantatum? sed fuisse; nam licet
non conceusiur
non sequitur hane versun
onhaemitur statim principalem ad Harmodium spectare, tamen
Alcaei scolium and formam fuisse; tamen
nemue eodem metro subsequitur uauc principalem cantionum formam argumento compositum est, quo Harmodii scosupsequitur statum Alcaes scolium, quod neque eodem metro dubitabis lleenii explicationem verbi séxessat negue de eo deu de eo deu de eo deu de eo de eu de eo icore, si versum 1243 insperens per explicationem verbi dexector dicit et carmen ipsum, quod can-Cantum excepturum esse dicit et carmen ipsum, quod canone ompositum Cantum excepturum esse dicit et carmen ipsum, quod canillud eo idem trantatur metro compositum

rantum en tum quod Then illud, auert, at nun eodem metro compositum idem tractatur argumentum quod iam totius loci contextum consideremus. filius igitur antem non In childen to contextum considerenus. It is continued and contextum considerenus. It is continued aline continued aline continued and continue The interpretation of the second start of the second secon 'Ulum in seu alus scolii verba, quibus scolli seu alus scolli verba, quibus scolli seu immutatur. atque eodem uti-Theorns total and sunt. at que eodem un-Theories totum explicandi sunt.

Scolin rasmanda scolium cantans a fingitur, ad quae Scolio respondet. iam si quis quaerat, quae Ingas oportet, and recitat, tamen totum versum, sed Spondet Philonian Don ad primum versum, sed

The Todowns Allers, page of page elvar on st son sepulses. EN HOOD AND TO ELOOG DODIOOS ANTANALEOUS gaze Apropios zo zo poblos poblos by Administration divolates Englow telegrapor Lauralton examerals. Alel apply when to the start alary State Oppor Aneus coocius aus Aproposopelan, But ton thousand atantana, Looghous to have a stanton to have a stanton of the tuisse Cuins Carminis duam tautum stropham Ilgen opinatur posolitories Aouodio, auctorem carminis posolitories carminis esse
solitories carminis esse Scimus condi a poeta Callistrato, quem auctorem carminis esse condica carminis esse condica carminis esse carminis Scimus

Tolyde's ex Hesychio

Scolio Plures fuerint strophase exercise (ef. p. 59), definde

(ef. p. 59), definde in dullo oxoliou vzo Kalliotectov obtog kleyov, primum quod scolii ipsum. (quae, inquit, 'huius deinde scolii opter argumentum scolio

opter argumentum scolii ipsum. strophae
fortia et quarta. eae sunt imiopter argumentum

nae prinis doctis strophae tertia et quarta, eae sunt imi
strophae primae. entur a viris que de tertia et quarta, eae sunt innrim ferret carmen per plures strophas deductum non plus nim ferret carmen per quae esse putatur, strophae primae.

tractans et in verhis tantum nonnihii Political calculus and solitation on inahatur onnia scolia fuisse monoquod si Ilgen wawaus et in verbis tantun nonnina onnina scolia fuisse monoanim anim anim anima convivalia Sterie falsus est, quanquam omnia scolia tulsse monoon taman ninres etiam in Strophas demonstrari notest tamen plures etiam in XXVIII (B), g strophas constari potest scolio XXVIII (B),

one of the constary of the consentiunt. s strophis constare potest scolio
notaet again, omnes viri docti consentiunt.

and ex una deso, potest affern omnes viri docti consentiuu.

ha scolia consetiticen tennin locus, quo ex una

matten antem rela scolia cuerri veterum locus, quo ex constitisse tradatur? multo autem ret, quae de carminis argumento protulit Ilgen. In figere potest primae strophae versus duo teriores potest primae strophae versus und tertia altare repet; stropha, deinde nod tertia, altera repeti stropha, ueminidem quod quarta dici

sin
oph
ita
uat
ho
am
imr
s p
ta
diu
colic
iviv

est

αίχ ~~}ε~~ῖν

', A .Deï ecti

ιν, αῶι

⊿α1 08

tion pos

t, i

uten

Pochlum atiam airamilatum agaa inter 800 Address is told and restricted at the advitage of the advitage advantage adv EXONACIO EL EN TOTO A CITAL MENONS PREINETRE CONTINUOS PREINETRE C Similarian San Atleta Nab. T. 1364: Alkalactoc oatherac tionem, chi nomen etiam circumlatum esac inter sociiorum recita.

sociio to sociio co, cast sociio cas to them, and nonen etal odds, testatur Athen. It 503 E: 'Quidos.'

Authority of the transfer o otros tachetro to acriptor, and topon en tops on en tops on en tops of the stackers en the sta Thadlors (B. 1 Mein.) EN MA REGISER TORE DECICION S. OVOE EN STANDARD TO TOD TO TOU WANTE LANGUA WATE TOU Cuius raidra, kno seidou.

Sid roi natu deliduo.

Sid roi natu deliduo facit Eustathius 868, 21: Cuius

uély de ocis

state ou fra nara periculum

pégerai, val tous romplou eldos fra nara periculum

velos rand tous romplou eldos fra neidos, o dylot thu weld de ou tou tra rate did views rotholog in the rotholog rotholo Lyrae, zai goog raga to cito rotificon in Onomast. VI 108: zai reperimus actronivia de actro rational reperimus Pollucem in Poculi mentionem consociatam reperimus in Onomast. VI 108: **xat * σολιά. Το υποπαεί. VI 108: και παροίνια δε άσματα περιφέροντές τινες και ms est Hgen p. CI dicens scholiastam ad Aristoph. Lysistr. ionis, qua gestandi repetendum esse ducere a myrto Harcondidissent. idane non esse veri dissiionis, qua gestandi repetendum esse ducere a myrto Hargenio allato tale quid inesse onis quaeso credat pest Ilgenio allato condidissent, idque non esse veri dissirois roi oxolloi fortu ort est Toos to tale quid inesse quis quaeso credat? est sononnansen sonolog écte de Aouódios rais τος φορέσομεν (εςτ. φορίσομεν), ώστες έστεν ότι εν πος φορέσομεν (εςτ. φορίσομεν), ώστες έστεν ότι εν πικονίκου πίκε (εστ. φορίσομεν), ώστες έστεν ότι εν άνασπάσαντες ο ἀπό τῶν μυροίνων (ες. Φορήσομεν), ὧοπες Αρμόδιος πας ξίρη ἀνασπάσαντες

a agemus, ut primum de poetis Aeolicis dicamus, deinde in etandis scoliorum poetis Ionicis et Doricis nobis erit demonda noatis Aadisis 1: Tecte nisi fallor Poores scoliis pangendis operam Indum, qui factum sit, ut isti poetae leve illud carminum ivalium genus Aeolicum, quod primo aspectu fere pugnare Ur cum poesis Doricae gravitate, brevi tempore reciperent excolerent. denique omnibus poetis enumeratis facili ne-Otherinus definire, quando poesis scoliorum floruerit, et o factum sit, ut paulatim scoliorum memoria oblitteraretur coliorum neque nomen neque vim ac naturam explicare raeci. quo disputationis ordine constituto vix opus esse t moneam me eos poetas, qui versibus elegiacis usi liorum poetarum numero secludendos esse censuisse. illi ab eo tractabuntur, qui quaestionem de elegia retractaturus est. itaque si Phocylidis, Theognidis, ina hic non reperiuntur, de industria ea omissa

De poetis Aeolicis.

I. Terpander.

Aeolicus Terpander Lesbius Antissae natus ur; cf. Plut. de mus. c. 28: ἔτι δέ, καθάπεο των σχολιών μελών Τέρπανδρος εύρετης it tempore Terpander, maxima inter viros etenim alii Glauco Rhegino assentiuntur, ici sententia exstat apud Plutarchum de ιόνοις δε σφόδοα παλαιός έστι (Τέρπαν-Αοχιλόχου ἀποφαίνει Γλαύκος δ έξ τα δε Τέρπανδρου και Κλουάν Αρχίat. Glaucus igitur Terpandrum Architradit, sed contra Glaucum gravissii ol. XXVI (676 a. Chr.) Terpandrum V 635 Ε: τὰ Κάρνεια πρώτος πάνDe Alcaei scoliis haec exstant testimonia: Aristoteles ΠΕ ΑΙ ΕΙΝΟ ΤΟ ΤΟΤΕ ΜΙΤυληναίοι Πιττακόν ποδς γάδας, ων προειστήκεσαν 'Αντιμενίδης και 'Αλκαίος δ δηλοί δ', Αλκαίος, ότι τύραννον είλοντο τον Πιττακόν ών σχολιών μελών. έπιτιμά γλο δτι. ττακου πόλεως τᾶς ἀχόλω και βαουδαίμονος άσαντο τύραννου μέγ' ἐπαινέοντες ἀολλέες. του κακοπάτριδα 694 Α: ως 'Αριστοφάνης παρίστησιν έν Δαιταμοι σχολιόν τι λαβών 'Αλκαίου κ' 'Ανακοέοντος. s Vesp. v. 1234 sq., ubi Philocleo, qui sese alterum ο', ούτος ό μαιόμενος τὸ μέγα χοάτος, ε έτι ταν πόλιν. ά δ' έχεται φοπάς. vit: παρα τα 'Αλκαίου et έκ των 'Αλκαίου 39), thium 326, 36: ἀπό δε του φηθέντος 'Αδμήτου ναις ην άδόμενον, ώς και Παυσανίας φησίν

ο λέγων ώς οί μεν 'Αλκαίου φασίν αὐτό, οί Πραξίλλης της Σικυωνίας. 40) Bergk autem XII scoliorum fragmenta collegit, sed quo iure Vesp. 1234 sq. servatos a scoliis segregatasioticis inseruerit, nescio neque magis a scholiasta Platonis p. 377 Bekker trarî, καὶ ἀλάθεα (cf. Athen. I 37 E) eroticis aluerit. Hartung (Gr. Lyr. VI 34 sqq.) , sed a Bergkii dispositione hic illic disotze ad Lycophronis v. 212 adscriptum: πτρου, quem Bergk scolii exordium 9t fragmentum illud, quod Aristoteles · v. 1240.

VIRUTE GOV BILLETS MOGGETAL OVSE BAVETTAL appellat quibus voisus aporte scolia a convivis cantata significavit. est inde Athenieusobs seoliorum poesis valde adamari coepta traditis duodecim fere anerta Athenia Ab Athenieneibus scoliorum poetae Athei.

Pythormi et Anacreontinas Valde adamari coepta Scoliis ab Athenaeo nobis traditis dhodecim fere aperte Athenis Anollo. duxerunt Originem (nam braditis duodecim deaeque Athenis in primis culti celebrantur. in aliis Diana, dii deaeque (nam in aliis Minerva, Ceres, Pan, Apollo, ad Atheniensium historiam pertinentes tractantur. Diana, dii deaeque
res quaedam ad Atheniensium primis culti
tvrannicidium Harmodii et Aristogitonis proelinmone ad Auti tyrannicidium Hamodii ot Aristogitonis proeliumque ad autem scolia omnia annt Sydrium commissum). haec autem scolia omnia eodem sunt of Athan YIV bosita metro, quod adhibnit primus Pythermus (cf. Athen. XIV od ex magno sane corum numero, qui Athenis scolia, quae cantann ttica appellari solebant, confecerunt, duorum tantum

ar Callietrotno anidom annidom in Omporta habomus. ac Callistratus quidam scolium in Office dayoutus.

1 et Aristogitonem confecisse dicitur, cf. Hesych. s. v. Edog. To Ent Aprodio Tolyper Ullius, cs. Absylus. E. v. Of theyou, quo de scolio vide quae viru aumon anino anino anino anino anino anona ante ac-Apimus. Alter autem, ching quide pauto aute act.

Malatra ranta trassiana at. Kor My pools fuit Melotus quidou uounou anninoioon Ariotanhonae di sit Ran. quom scolia scripsisse Aristophanes dicit Ran. this reviou Her people roomslow Λελήτου, Καριχών αυλημάτων, oslav. raza de onladifastal. orem vitae suae partem Athenis degisse notissiγικός ποιητής ὁ Μέλητος. οὖτος δέ έστιν ὁ Σωκράτην γραι μενος. κωμφδείται δὲ καὶ ὡς ψυχρὸς ἐν τῷ ποιήσει καὶ πονηρὸς τὸν τρόπον. hoc igitur loco Meletus perstringitur frigidus in poesi, id quod in primis hilari poesi symposial minime convenisse facile intellegitur.

Quod si iam ea, quae de scoliorum poetis Ionicis et Atti modo diximus, breviter complecti licet, haec sunt: eodem mo quo Aeoles, etiam Iones e Lydia asciverunt carmina conviva auctore Pythermo Teio. deinde ab urbe Teo per Anacreont scolia Athenas translata sunt, ubi mox apud populum ti gratiosa atque usitata esse coeperunt, ut Attica appellarentur.

Ilgen Archilochum Parium, qui primus ex poetis Ioni usus est iambis, scolia etiam composuisse coniecit; cf. sco XXXII, XXXIII, XXXVI—XXXVIII. cui sententiae iam dudi nonnulli viri docti adversati sunt, sed hanc solam ob causa quod Archilochus Terpandro scoliorum inventore natu maior f (cf. Bode l. c. II 2 p. 459). quod argumentum haud quicque valet; nam Terpandrum ante Archilochum vixisse nunc fere in omnes constat. at si reputaveris nullam omnino mentionem ap veteres fieri carminum convivalium ab Archilocho confectoru neque in fragmentis servatis ullum hilaritatis symposiacae co spici vestigium, ne tu quidem puto Ilgenio adstipulabere.

De poetis Doricis.

I. Alcman.

Alcman in fragmento XXV B. puellam ita semet ipst alloquentem facit:

ούκ είς άνηρ ἄγροικος οὐδὲ σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος οὐδὰ Τοιμήν, άλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

quos versus respexerunt ii, qui contenderunt poetam ex Lydia. fuisse oriundum, cf. Alexand, Aetol, in Anthol, Palat. VII 709. alii Laconem eum fuisse affirmant; cf. Heracl. Pont. frg. Pol. 2, Suid. s. v. 'Αλαμάν. de poetae patria dubitant Antipater Thessal. Anth. Palat. VII 18, Leonidas Tarentin. ib. VII 19. sed si respicimus ea, quae dicit Velleius Paterc. I 18: 'Alcmana Lacones falso sibi vindicant', et si eius poesim accuratius inspicimus, nulla potest esse dubitatio, quin e Lydia Spartam venerit Alcman. porro si apud Suidam legimus patrem Alemanis fuisse Lydum et apud Himerium or. V, 3: 'Αλκμαίων δ'ό την Δώριον λύραν Αυδίοις περάσας ἄσμασιν et apud Apollon. de pron. p. 396 'Alκμάν συνεχῶς αloλίζων, intellegimus, quo modo fieri potuerit, ut iam antiquissimus poeta Doricus scolia conficeret. atque huic rei convenit, quod Archytas apud Athen. XIII 600 F et Suidas Alemanem inventorem carminum amatoriorum appellant: &v έρωτικός πάνυ εύρετης γέγονε των έρωτικών μελών.

De Alcmanis aetate disputavit Theod. Niggemeyer 'De Alcmane poeta Laconico', dissert. phil. Monast. 1869 p. 1—13, qui floruisse poetam inde ab ol. XXVII vel XXX (c. 670 a. Chr.) statuit. sed conferenda sunt, quae contra Niggemeyerum protulit Susemihl in Annal. philol. vol. CIX (1874) p. 661.

Hartung l. c. V 141 sqq. decem Alcmanis fragmenta inter scolia ·rettulit. sed difficile profecto et lubricum est e paucis tantum verbis, quibus singula fragmenta constant, carminis naturam definire, praesertim in poeta Dorico, cuius carmina minimam tantum partem fuerunt convivalia ita, ut tutius esse videatur ea poetarum Doricorum carmina sola inter scolia referre, quae in conviviis cantata esse aut veterum testimoniis aut probabili aliqua coniectura confirmari potest.

Attamen scolia confecisse Alcmanem mihi certissimum est atque eodem modo, quo Terpandrum Aeolibus et Pythermum Ionibus, ita Alcmanem Doribus cantilenas illas convivales e Lydia attulisse. το τρίτου δε φυαν καίδυ θνατώ,
καὶ το τεταρτου δε πλουτείν άδολως,
δε τούτου καὶ πάντων ήβαν μετὰ του φίλων.
Καὶ το και πάντων ήβαν μετὰ του φίλων.
Κεν ότι καὶ πάντων ήσοθ έντων έκ αὐτῷ καὶ μυημουευ.
Κυου, ὁ Μυρτίλος έφη Αναξανδοίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι.
Κυου ότι καὶ Θησαυρῷ λέγοντα οὐτος καὶ μυημουευ.
Κυὶν ὑγιαίνειν πρώτου ός ἄριστου ἡν (δυ Βετακ)
Κυασεν ὁρθῶς δεύτερον δ΄ είναι καίδυ,
κὸ πλουτείν τοῦθ΄, ὁρᾶς, ἐμαίνετο.
Απακαπατίσια προεταπ comicum de carminis huius
απατιπ μιίθο 48 D) 23 α. 1631 σ. Το πλου τεπο ταπίπις huius
και τριθείς. 1631 σ. Το πλου καπίπος του huius
και τριθείς. 1631 σ. Το πλου καπίπος του huius
καπτιπ μυίθει 48 D) 23 α. 1631 σ. Το πλου καπίπος του huius
καπτιπ μυίθειου 48 D) 23 α. 1631 σ. Το πλου huius
καπτιπ μυίθει 48 D) 23 α. 1631 σ. Το πλου huius
καπτιπ κ

Auxandridem Poetam comicum de carminis huins em facit Gorg. 451 E, Legg. I 631 C, II 661 A tantum usus est verbis: δ ποιητής τοῦ σκολιοῦ τοῦτο οἱ μὲν Σίμωνίδον φασίν, επιχάρμον. Ι αθ αρς. 1 1 21 in τριστοτέλης εγιαίνειν μὲν ἀριστον είμων. Θε. Ναίνοι τοῦτο οἱ μὲν δίμων τοῦτο οἱ μὲν δίμων. Είμων. Είμων.

re Bergk haec dicit: quod alii Epiideturque huc pertinere versus ab

atque etiam cuu
Thomistoclis rettulit c. 21 (cf. fr. 1–3 B.)

(cf. fr. 1–3 B.)

(cf. fr. 1–3 B.)

(cf. fr. 1–3 B.)

(cf. fr. 1–3 B.) atque etiam cum Themistocle, cuius antes fuerat hospes, Timo. 415 F), quod Simoniden Thomistoclis rottulit c. 21 (cf. ft. 1 3 quae irritary Timocroonton 8001ia 8001ia 2001. liasta Auno igitur Timocrooniem soolia seripsisse tradidit scho.

Acharn. v. 532: (Iteoratis) stradidit scho.

Timocosov di s. vomove Hunc igitur Timocroontem seolia scripsisse tradidit scho. Liasta ad Aristoph. Acharu.

Some onodid veroaumerous admonas: (Itequalis) etiles voluous not of recovery to model and the recovery to model and the recovery to the series of the recovery of Sozeo anolig tologicon expanse announce: Linoxofon de o rigios dandern i en dandern i en dandern i do the state of th delth. Every of thouse, white his mine, and the second of Sid of vao | rave on garquai, | and a agragor to valeir | rateoura.

The next bour elonynderra, erel of Iteperate voicous four rateoura.

The next bour elonynderra, erel of Iteperate voicous four rateoura.

The next bour elonynderra, erel of the voicous four rateoura. The pick of page | Adverting and controls and the standard of The state Meyapéas whe apopas white danger to which will have apopas white danger power to white danger with his close on the control of the The sine Meyapsas whre apopus while valuating whe haselood sold verbausers, but tooso and sold verbausers, but tooso and Teld. Exel our ouola tols throwoseness expans, did topto of Suid. illa Sicyonia floruit secundum Euseb. ol. LXXXIII (450 Scolin oils coloborrina filisso tradit Athon. XV 694 Toan Tram Toan oxolucu. At vor Chol. A ristoph. Vosp. V. 1240, Thosmoph. V. 529, exordium commemoratur ab Aristophane te rauod usta Ostrador isputavit in primis Nene De Praxillae Sievorettulit quidem Hartung l. c. VI 241 sqq. quattuor eius fragmenta inter scolia, atque idem fere statuisse videtur Bergk, qui ea eroticis tribuit, sed ad fr. 27 haec adnotavit: 'rettuli inter erotica, Neue [Bacchydis Cei fragmenta. Berol. 1823] scolium sive paroenium carmen esse putat, at haec arta necessitudine conjuncta sunt.'

8. Pindarus.

Clarissimum poetam lyricum Pindarum Thebanum scoliis componendis operam dedisse veteres auctores tradunt hi: Athen. ΧΙΙΙ 573 Ε: Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν έγκωμιου . . . υστερου δε και σκολιου το παρά την θυσίαν άσθέν, id. XIV 635 Β: διόπες και Πίνδαςον είςηκέναι έν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολιῶ κτέ., id. Χ 427 D: διόπερ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη των άρχαίων ποιητών πλήρη έστί. λέγω δ', οίον και Πίνδαρος πεποίηκε κτέ., schol. Arist. Lysistr. v. 1237: δταν γάο τις ἄση ἀπὸ τῶν σκολιῶν Πινδάρου, Suid, s. v. 'Αθηναίας, ubi legitur και Πίνδαφος έν σχολή, quod recte iam dudum a viris doctis mutatum est in: ἐν σχολιοῖς. praeter ea scoliorum Pindari mentio fit apud Suid. s. v. Πίνδαρος, ubi poetae carmina sic digeruntur: έγραψεν έν βιβλίοις ιζ Δωρίδι διαλέκτω ταῦτα 'Ολυμπιονίκας, Πυθιονίκας [Νεμεονίκας, 'Ισθμιονίκας], προσόδια, παρθένια, ενθρονισμούς, βακχικά, δαφνηφορικά, παιᾶνας, ύπορχήματα, ύμνους, διθυράμβους, σκολιά, έγκώμια, θρήνους, δράματα τραγικά (ιζ), ἐπιγράμματα ἐπικὰ καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ελλησι και άλλα πλεῖστα. in Vratislaviensi autem Pindari codice vita poetae legitur, in qua haec tantummodo eius opera enumerantur: γέγραφε δε βιβλία επταπαίδεπα· ύμνους, παιάνας, διθυράμβων β΄, προσοδίων β΄, παρθενίων β΄, φέρεται δὲ καὶ γ', δ ἐπιγράφεται κεχωρισμένων παρθενίων (ex Boeckhii coniectura; codex habet φέρεται δὲ καὶ παρθενίων β' και γ', δ ἐπιγράφει κεχωρισμένων παρθενίων), ὑπορχημάτων β', έγκώμια, θρήνους, έπινίκων δ'. atque eadem habet Eustath. vit. Pind. 34. in codice Vindobonensi histor. Gr. nr. CXXX

Peget p at legation excogitata esse pidetur Boeckh, quod exactly alter sentio, quie est qui oxolic attulit con. Haec salis sessiter excositata excutado o .

Per esta tonom. de ono danio aliter sentio. quis est qui etenim non Aeget r at restat unum, de quo paulo aliter sentio. etenim non aperte intellegitur. Incta; han scola pecular libro edita fuase aperte intellegitur

scola distributa erant inneta; dan scolia peculiari libro edita fuisse aperte intellegitur distributa erant para erant sine dubio ita, in altera autem recensione scolia distributa erant inserta esset, qua re explicatur, qui factum sit, comiorum libris inserta esset, qua, para epiniciorum, para enesse riderentur in hac recensione. haec comiorum inde inserta esset, qua re explicatur, qui factum sit, altera quae est eius tabulae vars iam haec igitur si correteris, altera quae est eius tabulae pars iam haec erit: 16. Exivixon or 17. The rezultanting ton 10. δράματα 11. έγχώμια sparsa in ceteris ge $r_{\alpha_{Q}_{\partial_{\mathcal{E}} \nu_{(Q)}}}$ 12. Ophou 13 16. Eniviron o iam quaerendum
inankh anidam nobis est, utra recensio prior sit haantianiarem esse, Ooch quidem putavit eum ordinem antiquiorem esse, orangine in car-Echera Complecteretur, cum postea maiore in carnocita in nlura genera bus distinguendis opera postea maiore distributa essent: at altarum quidem ordinem Ca distributa opera posita in piura genera nonancione ordinen Dhanis, alterum ex aristarchi recensione. ean-Win in practate and Eustathic vitam Pindari tat, qui in praesat. ad Eustathii vitam poting Callimanhim Boeckhio assentitur, n potius Callinachum Boeckhio assentium, issentit Berok Dr. Q 14 368 eo Issentit Bergk, qui esse substitueuum anam ego quo-Idari biographi exhibent, quem ego quo-

ad unum omnes utuntur: inde factum est, ut tituli, qui alterius ordinis peculiares sunt, nusquam in grammaticorum scriptis compareant: igitur consentaneum est alterum ordinem, quem recentiorem existimat Boeckh, non esse ab Aristarcho institutum, sed eundem in usu fuisse, antequam Aristophanes novum in modum digesserit carmina Pindarica: neque tamen ad Callimachum auctorem est referendus, verum is, cum ita digesta repperisset poetae carmina, etiam rettulit in suas tabulas: atque ex hoc πινάκων opere indicem Pindaricorum carminum descripsit is, quem Suidas sequitur.' priorem autem recensionem hominum Atticorum studio confectam esse putat Bergk, cum Pindari carmina iam vulgo vilescerent. in hac igitur recensione Attica comparebant ένθρονισμοί, δαφνηφορικά, βακχικά, σκολιά, in Alexandrinorum recensione ea non amplius videmus esse commemorata, cum aliis carminum generibus essent inserta. attamen, dicat aliquis, licet concedatur nusquam enthronismorum, daphnephoricorum, bacchicorum mentionem fieri ita, ut versus ex iis deprompti afferantur, quid statuendum est de scoliis, quorum haud pauca fragmenta nobis servata sunt ab Athenaeo, qui tribus locis ea aperte scolia appellat? neque vero hanc rem silentio praetermisit Bergk, qui recte mihi animadvertisse videtur Athenaeum, ubi Pindari scolia affert, antiquiores auctores exscripsisse. sed qui accuratius de bac re edoceri volunt, ipsum Bergkii adeant librum; ego satis habeo Bergkio assentiri, qui, si quid sentio, iam olim scripsit verissime in Philol. XIV p. 184 (Philologische Thesen 62): 'Die Skolien Pindar's bilden in den Ausgaben der alexandrinischen Grammatiker keine selbstständige Classe, wol aber in den älteren έκδόσεις des Lyrikers'.

Age nunc inspiciamus quae ad aetatem pervenerunt nostram Pindari scoliorum fragmenta satis exigua. unum enim integrius nobis servatum est scolium Xenophonti Corinthio scriptum, cf. Athen. XIII 573 F: Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν (Ξενοφῶντα) ἐγκώμιον (Olympion. XIII) . . . ὕστερον δὲ καὶ σκολιὸν τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ἀσθέν, ἐν ῷ τὴν ἀρχὴν εὐθέως

Dilly Checkens I. C.: Hypobels de sect tou Tenedion Geo.

in illorum

illorum

illorum

illorum

illorum

illorum

illorum dicit Athenaeus I. C.: upnodele de xect con appellatur. haec And to the second of the secon CALINGE SON TO SON TO SON THE high checked of the critical description of the control of the con hou cando incertas videar haerere, ego quoque in illorum scolio inesse possit. Insit in et hoc carning disced partes, praesertin can discoling inesse possit.

La ntroque carning disced partes, praesertin can Xenophonti Theorem ntroque carmine, dico scolia Xenophonti Corinthio et pinicis sescenties reperintur. itaque Dorica itaque itaque Dorica itaque Dorica itaque Dorica itaque Dorica itaque Dorica itaque i Oceno Tenedio Scripta, conspiciuntur metra dactylo-epitritica, Alalia in Penedio scripta, conspiciontur metra dactylo-epitritica, antem de singulia de singulia in guidante. Carninum natura iam e piniciis sescenties reperiuntur. itaque Dorica statuendum, viri docti diesentiunt. etenim Boeckin in Strophis sit statuendum, viri apparet.

Carming epodos bosse agnosci putat etenim Bosckh in the hanc ob rem Strophis

Utroque

carnine
epodos

Pindarica

cantata

esse

per vices

a singulis

ad

nterior

nterior

nterior

strophis

sit statuendum, viri
dissentiunt.

esse

per vices

a singulis

ad

nterior

nterior

strophis

strophis

strophis

strophis

strophis

strophis

strophis

strophis

carnine
epodos

posse

por vices

a singulis

ad

nterior

nterior

strophis

strophi Contendit carning contendit is solia prodos

Citharam, solia prodos

D. 607). Simularica cantata sense putat et hanc ob rem

Sergi (Acta societatis Graecae, Lips. 1836

Lips. 1836 Citharam,
(II 2 D. 607). contra acta et saltata a choro cantori parente's studuit scolium Xenophonti scriptum I 189 sqq.) contra Bergh (Acta societatis Graecae, Lips. 1836 compositum promisitque se alio quaesiturum Monostrophice esse compositum scoling Xenophonti eriptum omnino epodos habuerint scolia Pindari necne. MONOSTROPHICE ESSE COMPOSITUM

MAXIMI MONOSTRUM ESSE COMPOSITUM

MAXIMI MONOSTRUM

MAXIMI MONOSTRUM ESSE COMPOSITUM

MAXIMI MONOSTRUM ESSE COMPOSITUM

MAXIMI MONOSTRUM ESSE COMPOSITUM

MAXIMI MONOSTRUM ESSE COM a maximi momono omaka selia pindari necne.

selia maximi momono omaka selia pindari necne.

selia pindari necne. ristina monenti
npositione monostrophica derelicta carmina chorica conopositione Aeolicorum forma tanto opere recesserit, immo sen-Jam Dostea Dronissis, derelicta carmina chorica connam cum 1. c. sic dispu-Jam postea promissis, quod sciam, Bergk, immo sensusnicari omnibus eum scoliis Jam postea mutasse videtur: nam, cum l. c. sic dispusion din novissima pindari editione prioris os abiudicare, non suspicari omnibus eum sconns in altero autem Coman nonostrophican servavit, in altero autem squinne (IV 229 sq.) ckhio epodos statuit. Hartung denique (IV 229 aq.) Jong Boolog Statuit Hartung denique (IV 229 sq.)

Jong Scolia affirmat Boeckhiumque fabu
au Itante et tripu-J. dun scolia affirmat Boeckhiumque faburanina Theoxeno scri-We alterum canerentur, saltante et universitä posse in transcriptur scolium Theoxeno seriidi posse in tres singulas strophas Hartung

debat eo consilio, ut canerentur in conviviis, in quibus non tonm varietas, neque id mirum. nam qui longiora carmina coni. apid Pindarum antem non dicam, quaelibet res potum.

argumen. debat eo consilio, ut canerentur, nam qui longiora carmina conpordine baucos versus ex more anti-Amplius omes conviviace example in convivia, in quibus non recitabant, sed majoris vel maximi ambitus Quo ad Isae sonum recitabant, sed maioris vel maximi ambitus eam materiam quo aq Irae sonum tractant summa arte compositum cantabatur, is can maximi ambitus at convivium convivium tractandan sibi sumere debebat, quae ad ipsum illud convivium spectaret. Pindari fuisse igitur, quae modo disputavimus, apparet scolia amoris et ebularum in primis voluptates Ex is igitur, quae modo disputavimus, apparet scolia longiora monostrophica, quo-Pindari tutese carnina convivalia longiora monostrophica, quorortinebant. ad anoris et epularum in primis voluptates pertinebant. Postquam Athenaeus viginti annhis sunt commemorata attulit sic pergit XV 696 A: Cis a nobis sunt commensults sex illa scolia, quae iam pluribus son, o species son, edda un pluribus son, edda un pluribus son, edda un pluribus ex illa scolia, quae iam pluribus ex un xal rò érab Town dexistency, of Annoxouros for all the persit XV 696 A:

Lougher to the first the first the first to the first t τολυμαθεστάτου, ο Αημόκοιτος έφη.

σό παιάν γοαφέν , ός έφη.

άσεβείας καὶ τὸ ύπο

της άσεβείας κατὰ τὸυ

της τοῦ τολυμαθέστατου θου παιάν θαφέν Αριστοτέλους άπενεγκάμενος είπε της άσεβείας κατά τοῦ Απιδωιλος, είς αίδω τε ca, συ παιαν εστιν, σε σ την της ἀσεβείας κατὰ του και αδουτος καὶ αδουτος ου γραφην απενεγκάμενος είπε Απιόφιλος, είς αίσω τε παιάνα. ὅτι δὲ υσοιτίοις όσημερουτος, ώς άσεβουντος καὶ ασουτος το παιάνα. άλλὰ τῶν σκολιῶν βειίαν ξιφασιν είς του Είθμείαν παιάνα. ότι σε πανεοου ύμιν 'cμιαν εμφασιν παρέχει τὸ ἐσμα, ἀλλὰ τῶν σκολιων enba iam sequifur carman illnd nnloherrimum, ψμεν Petha jam sequitur carmen illud pulcherrimum, quo Vit Aristotoles, accuratius egit de hoc carmine Bode q., qui id carmen scolling esse negat. neque ege ellarenin; nam Aristotelis temporibus, id quou J. V 186 B Aristoteli, Speusippo, Xenowol vouot tribuuntur, quo nomine Walther

ficta sunt convivia. neque enim primus Plutarchus τῶν ἐπτὰ σοφῶν συμπόσιον composuisse videtur, sed aliorum, qui ante eum similes conscripserant libellos, secutus exempla. facile igitur fieri potuit, ut nescio quis in tali convivio describendo, cum res ad potum venisset, septem sapientes etiam scolia cantantes fingeret atque ex plurimis quae exstabant scoliis dilecta ea singulis tribueret, quae cum moribus eorum quam maxime conspirare viderentur. praecepta autem scoliis illis contineri nemo mirabitur. nam et conveniebat id sapientibus illis et permulta eius modi composita erant scolia, quae quanti aestimata sint colligitur ex iis, quae Athenaeus XV 694 C dicit: καλὴν δὲ ταύτην ἐνόμιζον τὴν παραίνεσίν τέ τινα καὶ γνώμην ἔχειν δοκούσαν χοησίμην τε εἰς τὸν βίον.

Iam habes, quidquid de scoliorum poetis a veteribus nobis traditum est. unde, si viam spectas ac rationem, qua scoliorum poesis exculta sit atque amplificata, et aetatem, qua ea viguerit quaque paulatim imminuta sit atque antiquata, haec fere colliguntur:

- I. Scolia a Terpandro Aeole ad imitationem carminum Lydiorum composita in Lesbum insulam ascita sunt.
- II. Fortasse iam a Terpandro, certe non multo post ab Alcmane carmina illa Spartam advecta sunt, quo factum est, ut etiam Dores ea excolerent.
- III. Pythermo auctore Iones scolia noverant, Anacreon Athenienses ea docuit.
- IV. Scolia floruisse videntur usque ad belli Peloponnesiaci finem. nam inde ab hoc tempore, ut tota poesis lyrica esse desiit, ita etiam scoliorum poetae nomen non amplius commemoratur.

Porro illis temporibus morem scoliorum canendorum abolescere coepisse cognoscitur ex Aristophanis Nub. v. 1357 sq., ubi Strepsiades de filio suo haec dicit:

δ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν ἄδειν τε πίνουθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.